

<p>Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.</p>	<p>Agreement # 40005374/ Registration # 09089</p> <p>Datum, dokdy jsou noviny předplacené, je v pravém horním rohu štítku!</p> <p>J Time Committed À dé lai convenu</p>	<p>Telefon: 416/530-4222 Fax: 416/530-0069 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com</p>
--	--	---

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 9.

(359.)

Vol. 16.

Thursday,

April 27,

2006

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Ministr navrhl víza pro Kanadany, ale vláda je nezavede

Během krátké návštěvy ministra zahraničních věcí Cyrila Svobody došlo k oficiálnímu otevření konzulátu v Torontu a při následné recepci v Baťově muzeu udělil ministr Josefu Škvoreckému, Zdeně Salivarové a Josefu Čermákovi cenu ministerstva zahraničních věcí Gratias Agit. Při této krátké návštěvě stačil poskytnout rozhovor Satellitu a Novému domovu a televiznímu vysílání Nový záběr. Neřekl však jednu maličkost a to, že při neúspěšných jednáních s kanadskou vládou ohledně zrušení víz, navrhne znovu zavedení víz pro Kanadany, kteří by chtěli navštívit ČR. To jsme se dověděli až v pondělí z českých sdělovacích prostředků. Ve čtvrtek ráno však Radiožurnál oznámil ústy premiéra Jiřího Paroubka, že zatím víza pro Kanadany, česká vláda nezavede, protože doufá, že Kanada již brzy víza pro české občany zruší. Ministr Svoboda v Torontu sice naznačil, že chce požádat o solidaritu země Evropské unie, ovšem že to chce řešit tímto způsobem, to nějak z rozhovoru nevyplývá a ani vysvětlení, proč nepostupuje stejným způsobem proti Spojeným státům nezní přesvědčivě. Je otázkou, jestli antiamerikanismus, o kterém hovoří není způsoben současnou americkou politikou, či jestli korupce, která je relativně vysoká, není způsobena nefungujícími mechanismy.

Jestliže v poslední době zmizelo několik tisíc živnostníků, znamená to, že nepřestanou pracovat, ale že je pro ně výhodnější pohybovat se, jak kdysi nazval Václav Havel, v druhém ekonomickém okruhu. Když je propastný rozdíl v ceně bytů s regulovaným nájemným a bez něj, pak tato situace vede ke korupci úředníků, kteří o přidělování bytů rozhodují. Jestliže jsou státní zakázky výhodnější než soukromé, pak opět není divu, že to vede ke korupci. A jestliže si podle návrhu nového zákona o kinematografii mohou členové grantových komisí přidělovat granty sami sobě, pak není divu, že si je budou rozdělovat mezi sebou.

Přestože v mnoha bodech s ministrem Svobodou nesouhlasím, v jedné věci mu dávám za pravdu. Díky tomu, že byl otevřen konzulát v Torontu, budeme mít možnost volit a této možnosti by se mělo využít.

Otázkou během setkání kladlí zástupci Nového domova (ND), Satellitu (ABE) a ČTK.

ND: Co je účelem vaší cesty?

CS: Dnes jsem strávil den zde v Torontu, zítra budu ve Winnipegu a v pondělí v Ottawě, kde budu jednat s ministrem zahraničí Peterem MacKayem a ministrem pro přistěhovalectví Montem Solbergem. Dnes je slavný den pro ČR, protože jsme otevřeli generální konzulát zde v Torontu, včera v Chicagu. Je to obchodní a politické centrum, významné místo pro česko-kanadské vztahy. Tento konzulát má pomoci podpořit tyto dobré vztahy. Zároveň má pomoci českým občanům žijícím v této oblasti. Tímto například chceme umožnit českým občanům, aby mohli volit. Proto ten konzulát je otvírán nyní.

ABE: Pro lidi v Torontu je možnost volit zde důležitá, ale jsou ještě jiné změny proti minulosti při těchto volbách?

CS: Byl předložen návrh zákona, aby bylo možno volit korespondenčně, aby všichni naši občané mohli volit písemnou formou. Bohužel tento zákon pro jistě obstrukce ve sněmovně nebyl schválen.

ND: Na kolik v tom měly prsty levicové strany, či

MINISTR ZAHRAJNÍCH VĚCÍ CYRIL SVOBODA, ZENA SALIVAROVÁ-ŠKVORECKÁ, JOSEF ŠKVORECKÝ A JOSEF ČERMÁK PŘI PŘEDÁVÁNÍ CENY GRATIAS AGIT

komunisté?

CS: Ten příběh je mnohem prostší. Jednalo se o novelu volebního zákona. Poslanec sociální demokracie Zdeněk Koudelka do tohoto zákona chtěl dostat snížení hranice pro preferenční hlasy. Tím by se umožnilo voličům velice radikálně přehazovat pořadí na kandidátce. Bafuňáři z různých politických stran se toho zalekli. To nemělo nic společného s levicí nebo pravíci. V zásadě je na české politické scéně shoda, že korespondenční volba má být. Je to škoda, protože se s vaničkou vyšlo dítě. Jsem přesvědčen, že příští volba bude korespondenční nebo se bude volit internetem. To, co nabízíme nyní je, že se může volit v Torontu a je to pro ty občany, kteří zde žijí. Využívám této příležitosti k tomu, abych se podělil o zkušenost z minulých voleb, kdy účast krajanů byla mizivá. Je velký rozpor mezi deklarací práva, po kterém volá velká část krajanů a faktickou účastí krajanů. Je to komplikované, že se musí jezdit na konzuláty. Zkušenost je, že i v Evropě nebyla účast velká a že volí hlavně pracovníci zastupitelských úřadů a pár krajanů. Já chci tímto vyzvat krajanů, aby doložili svou touhu po korespondenční volbě tím, že k volbám půjdou. Odpůrci tohoto řešení říkají, že se jedná o nesmírně nákladnou věc, bez jakéhokoli výsledného efektu.

ND: Ohledně reciprocity víz, jsou nějaká fakta, že by někdo z Kanady nebo Spojených států pracoval v ČR na černo?

CS: Neexistuje jediný racionální argument pro držení

**Pondělí: Cyril Svoboda:
Navrhu víza pro Kanadany**

Praha -mfd/br- Ministr zahraničních věcí Cyril Svoboda hodlá navrhnout vládě, aby opět zavedla víza pro Kanadany. Ministr to včera prohlásil v kanadské Ottawě po jednání s tamějším ministrem pro občanství a migraci Montem Solbergem a ministrem zahraničí Peterem MacKayem.

„Tady v Kanadě jsme bohužel neviděli u nové vlády žádný velký pokrok,“ prohlásil Svoboda. Odmítl, že by šlo z jeho strany o předvolební tah. „To určitě ne. Chci ale dosáhnout toho, abychom neměli do Kanady víza. Proto chci, abychom jednali jako rovný s rovným. Naším cílem je, abychom víza neměli my ani Kanadáné,“ řekl v České televizi.

Svoboda se vyjádřil také k tomu, proč není stejně razantní k USA, kam se rovněž Češi nedostanou bez víza. „V USA je zrušení víz věcí zákona a zákonodárného sboru. Na kanadské straně není žádný pokrok, proto jsem nucen jít touto cestou,“ prohlásil ministr zahraničí.

Kanadský ministr zahraničí Peter MacKay požádal českou stranu o posečkání a slíbil, že koncem června zavítá do Prahy, aby mohly rozhovory o vízech pokračovat.

Kromě problémů s vízy Svoboda hovořil i o účasti NATO v Afghánistánu či o novém kanadském pohledu na palestinské hnutí Hamas. Svobodova návštěva je první návštěvou člena české vlády po klíčových kanadských volbách z konce letošního ledna, kdy třináctiletou vládu liberálů vystřídal konzervativní kabinet.

Čtvrtek: Kanada asi zruší Čechům víza

Po mé návštěvě v Kanadě došlo k zásadnímu pohybu ve věci vízové povinnosti, uvedl včera ministr zahraničí Cyril Svoboda. „Hodinu po ukončení mého jednání s ministrem Peterem MacKayem odstartovala expertní jednání,“ řekl.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 2

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583

GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21

Tel.: 274 777 476 nebo 495 269 285

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

1.65 CDN \$ per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 32,71+2,29 = 35,00,

pro ostatní svět CND \$ 48-, US \$ 35 -

v ČR 600 Kč, na Slovensku 800 SK

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR a na Slovensku 150 Kč (200 SK)

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor
(Czechoslovak Baptist Church); 200
Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá
pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán.
Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00.
Středeční biblická hodina v 19:30. Rev. Ján
Banko. Tel.: (289) 242-0635, Internet: <http://www.csbaptist.com/>

KITCHENER-WATERLOO: Každou
druhou neděli v měsíci v 17:00 - German
Gospel Church, 223 Union St.E.

**Moravští bratři (Moravian Brothers
Church);** Bohoslužby pouze anglicky-
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,
On. M6C 3Y2. Tel.: (416) 656-0473.
Duchovní správce: Rev. Basil E. Coward.

**Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a
Metoda (R.C. Church of St. Cyril and
Methodius),** 5255 Thornwood Drive,
Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská
omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a
pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00
a so.: 17:00. Farář: M. Verčimák. Tel.: (905)
712-1200, fax: (905) 712-0974.

**Římsko-katolický kostel sv. Václava
(R.C. Church of St. Wenceslaus),** 496
Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00.
Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.:
(416) 532-5272, fax: (416) 516-5311.

**Slovenský evanjelický kostol
augšburgského vyznania sv. Pavla
(Slovak Evangelical Lutheran Church of
St. Paul)** 1424 Davenport Rd., Toronto,
Ont. M6H 2H8. Tel.: (416) 658-9793. Rev.
Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 9:30
(angl.), 10:45 (slovensky).

**Slovenský grécko-katolický kostol sv.
Marie (Slovak Greek Catholic Church of
St. Mary)** 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J
2W7. Tel. 531-4836. Farář: P. Dolinský.
Bohoslužby 9:00 angl., 10:30 slov.

**Slovenská grécko katolícká katedrála
Premenenia nášho Pána-Slovak Greek
(Catholic Cathedral of Transfiguration
of our Lord)** 10350 Woodbine Ave.,
Markham, Ont. L6C 1H9, Rev. John Fecko
a Rev. M. Čajka. Bohoslužby 9:30 anglicky,
10:30 slovensky.

**Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran
Church of St. Luke),** 3200 Bayview Ave.
(Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan
Tóth. Bohoslužby: 14. a 23.4., 7.5. a 2.7.
2006 v 17 hod.

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle
15:00 hodin. Duch. správce: Pavel Norbert Rous,
St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W.,
Burlington L7T 1H2. Tel.: (905) 523-1932.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a
Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší
bohoslužby: Sobota 18.3. 2006 v 17 hodin.

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac
Street. Nejbližší bohoslužby: Sobota 18. 3. 2006
v 9:00.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: Neděle
19. 3. 2006 v 11:00

Ministr Svoboda v Torontu

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

situace, jaká je dnes. Po vstupu do EU již žádné problémy neexistují. Každý člověk žijící v ČR má mít stejná práva jako Francouz, Belgičan nebo obyvatel Velké Británie. My zápasíme na několika frontách. Nejdůležitější je naše aktivita uvnitř EU. Tam se můžeme dovolávat solidarity. My můžeme podat žalobu k Evropskému soudnímu dvoru v Lucemburku. Buď zavede EU víza vůči Kanadě nebo Kanada zruší víza vůči nám. Jsem přesvědčen, že jsme v právu. Očekávám, že Evropská komise podá zprávu a že tam bude pokrok. Předseda EU to má již v agendě při jednání se Spojenými státy i Kanadou. To je ta nejdelší páka, která se dá využít. Druhá možnost je bilaterální jednání s kanadskou stranou, což udělám během tohoto pobytu.

Třetí rovinou je aktivizovat kanadské veřejné mínění. Proto také navštívím provincie. Jsem přesvědčen, že výsledkem tohoto tlaku bude pozitivní výsledek.

ČTK: Proč nepostupujete stejně proti Spojeným státům?

CS: Proti Spojeným státům nemůžeme postupovat stejně, protože tam má tuto otázku v rukou kongres. Podle amerického zákona se říká, že má nárok na zrušení režimu ta země, jejíž počet zamítnutých žádostí klesne pod tři procenta. My se však pohybujeme někde kolem devíti procent. Delší dobu čekala Belgie nebo Rakousko. V tom mají pravdu. Svět se však změnil. My jsme spojenci Spojených států. My jsme v koalici v boji proti terorismu, ať v Afganistanu nebo v Iráku. Podporujeme aktivitu na Balkáně. To spojenectví by se také mělo nějak ocenit, protože to, co je nebezpečné v celé Evropě je šíření tzv.

antiamerikanismu a to je nebezpečné, protože Američané pomohli Evropě během první světové války, druhé světové války, studené války a pomohli při demokratizaci Evropy.

ABE: Skutečností je, že v osmdesátých letech to byla hlavně kanadská diplomacie, která podpořila disidentské hnutí. Kanadští diplomaté navštěvovali jako pozorovatelé různé aktivity atd. Oceníte to nějak?

CS: Kanada sehrála důležitou roli, že otevřela náruč našim emigrantům a exulantům v době komunistické totality. Nevím, jestli byli na prvním místě. Nechci se dotknout Holanďanů, Rakušanů, kteří byli rovněž velkorysí. Také zde působilo mnoho významných osobností. Dnes ocením cenou ministerstva zahraničních věcí *Gratias Agit* za šíření dobrého jména v zahraničí pana Škvoreckého, paní Salivarovou a pana Čermáka. To byl velký přínos k demokratizaci Československa.

ABE: Jak se díváte na pětiprocentní hranici?

CS: Pětiprocentní hranice má hluboký smysl, protože dává šanci, že politické spektrum bude stabilní, že se nebude nějakým způsobem měnit. Je to hranice, která je osvědčená mnoho let. Nemám s tím žádný problém.

ABE: Je 101 členů v parlamentu stabilnější vláda než většinová vláda, kde by seděli dva tři poslanci z menších stran?

CS: Sto jedna je dost. Vláda může být funkční. Důležité je, jaká je vůle. Lidé chtějí efektivní vládu. Lidé se neptají, jestli je vláda pravicová nebo levicová. To se ptají ti, kteří jsou rozhodnými podporovateli té či oné politické strany. Nevyhraněný volič chce vládu efektivní. Vymezování se a konflikty uvnitř koalice jsou oceněny kmenovými voliči jednotlivých stran, nikoliv obecně. Podle průzkumu veřejného mínění nejvíce lidem vadí konflikty. Lidé chtějí stabilní fungující vládu.

ND: Vraťme se do Kanady; je jisté, že bude zavřen konzulát v Montrealu?

CS: Krajani nejsou s touto možností nadšeni. Hovořil jsem o tom s panem velvyslancem Vošalíkem. Probírali jsme tuto problematiku z mnoha úhlů, ale nic vám o tom neřeknu.

ČTK: Co si slibujete od toho, že se otevírají dva nové konzuláty, co to bude stát a kdo to bude platit?

CS: Platí se to z rozpočtu Ministerstva zahraničních věcí. Rozpočet se snižuje, takže hledáme rezervy, kde se dá. My teď dokončujeme vnější audit. Audit dělá firma, která stojí mimo ministerstvo. Já chci, aby výsledek auditu byl znám až po volbách. Průběžně je několik zajímavých výsledků. Téměř devadesát procent zaměstnanců je zde spokojeno a nechce odejít. To znamená, že je zde mimořádně silná stabilita. Ten audit nám ukáže, že se nám některé aktivity přesunou jinam než jsou dnes.

ABE: Česká republika má značný problém s korupcí, je to v lidech nebo v špatném systému?

CS: Proti korupčnímu jednání je jediný lék, že ten, kdo je nejbližší tomuto jednání vyletí z místa. Zákony máme a kdyby se dobře aplikovaly, tak se dá zjistit, že se dá s korupcí velice dobře jednat. Jsem zastáncem i „tajného svědka“ nebo „agenta provokatéra“. Myslím si, že tyto nástroje jsou dobré. Je to otázka klimatu, který se vytvoří.

Čas vymezený na rozhovor byl u konce. Ministr zahraničí Svoboda se odebral pěšky do Baťova muzea. Ti, kteří chodí s ním si stěžují, že chodí příliš rychle.

Aleš Březina

Přijďte si zacvičit nebo zahrát volejbal do Sokola!

Cvičební hodiny od 17. září 2005 do června 2006:

Děti - každou sobotu od 15:30 do 17:30 hodin

v tělocvičně klubu Steeles West Gymnastics,

61 Magnetic Drive, Unit 21

(jižně od křižovatky ulic Steeles Avenue West a Dufferin Street)

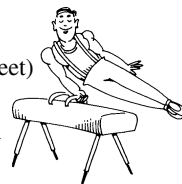
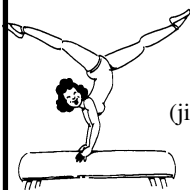
Dospělí - každou středu od 20:00 do 22:00 hodin

Volejbal - každé pondělí od 20:00 do 22:00 hodin

George Harvey Collegiate, 1700 Keele Street

(jižně od křižovatky ulic Eglinton Avenue West a Keele Street)

Informace: Jan Waldauf 416/626-3476, Ivo Sypták 416/656-0490

Česká televize Nový Záběr

vysílá v Ontariu vždy v sobotu opět v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 101 a 804)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Úřední hodiny jsou jednou měsíčně,
vždy první úterý od 19 do 20 hod. (po předchozím zavolání)
v budově kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave.

(Křižovatka Bloor St. W. a Dufferin St.)

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsem přesvědčen, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,

pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage

Patrimoine
canadien

Česká doplňovací škola
je každou sobotu dopoledne
v hale
Kostela sv. Václava,
496 Gladstone Ave.,
Toronto
Informace podá
L. Čarková: 416/536-5342

Voliči, občania Slovenskej republiky s trvalým pobytom v zahraničí môžu voliť poštou. Podrobné informácie nájdete na nezávislej internetovej stránke:

**WWW.
volby2006.sk**

SVETOVÉ ZDRUŽENIE
SLOVÁKOV V ZAHRANIČÍ
World association of Slovaks
living abroad
www.szs.sk

Internet

Naše internetové stránky

Satellite 1-416
Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org

Kalendář

Co se připravuje v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com

Kalendář

29.4.2006 (so)
Buffet, Dinner, Dance
v Bohemian Banquet Hall
Waterdown

5. 5. (pá) 20:00

6. 5. (so) 16:00 a 20:00

7. 5. (ne) 16:00

Lucerna
Nové divadlo
Joe Workman Auditorium
1001 Queen St. W.

6. 5. (so) 14:00-16:00

Předvolební schůze
Hala kostela sv. Václava

12.5. (pá) 20:00

13. 5. (so) 16:00 a 20:00

14. 5. (ne) 16:00

Kuba
Divadlo M. R. Štefánika
Joe Workman Auditorium
1001 Queen St. W.

13.5. (so) 19:00

Sokolský majáles
Hala kostela sv. Václava

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
27.4.2006 v 7:23
Příští číslo vyjde:
11.5.2006**

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ

srdečně zve na

SOKOLSKÝ MAJÁLES

v sobotu 13. května 2006 v 19.00 hodin
ve společenské hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Avenue, Toronto

K tanci a poslechu hraje hudba M. Letka
Vystoupení sokolských žen - Tombola
Vstupné včetně večere \$30.00 (bez večere \$20.00)

Předprodej vstupenek:
Prague Fine Food Emporium,
638 Queen Street West - 416-504-5787
Hana Jurásková - 905-838-2541

NENECHTE SI UJÍT

unikátní možnost vidět a slyšet

legendy českého bigbítu!

Radim Hladík
Kytarový mág skupin Blue Effect, Matadors a Comets. Mnohokrát vyhlášen nejlepším českým kytaristou.

Jan Hrubý
Fenomenální rockový houslista. Dlouhá léta hrál s ETC; teď vede svou vlastní populární skupinu Kukulín.

Vladimír Mišík
Rockový a folkový rebel. Zpíval v českých legendárních skupinách Flamenco, Blue Effect a nyní ETC.

Restaurace Praha, 450 Scarborough Golf Club Road, Toronto
Neděle 28. 5. 2006 v 18 hod. Vstupné \$30.
Rezervace na tel. 416-289-0283

Čerstvé informace na www.praguerestaurant.com/bigbeatlegends

Restaurace Riverside Maples v St. Jacobs
Úterý 30. 5. 2006 ve 20 hod. Vstupné \$20.
Rezervace: Katka, 519-664-3602
(632 Hawkesville Rd., Local Hwy. 17, St. Jacobs, Ont.)

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ovest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul:
Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924, fax: (403) 261-3077.
E-mail:
jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lisiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543
Hours: Monday and Thursday
17:30-19:30.
Mr. Ludovít Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
Mr. Jozef Kiska, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:
1280 Finch Avenue West, Suite 407
North York, ON M3J 3K6
Tel: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488
Hours: Monday to Friday 10:00 - 16:00
Saturday by appointment
Mr. John Stephens, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Dr. Petr
Munk

Chiropraktik

1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.

Ordinační
hodiny:
Úterý: 10:00 -13:00
a pátek
10:00-13:00 a
15:00-19:00

Tel.: 533-0005

MEDICAL AND RELAXATION
TREATMENTS
MASSAGE THERAPY
HOT STONE TREATMENT
EAR CANDLING

MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.

AT

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

TAKÉ NABÍZÍME
HOMEOPATII, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU A.TD.

NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠŤOVNY
KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!

2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

EVA
MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.

Tel.: (416) 530-4222
e-mail: abe@zpravy.ca
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce

Kanadsko-česká
obchodní komora

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

Tři scénáře Dušana Hanáka

Jednou z předností plzeňského festivalu *Finále* je, že se člověk může setkat s herci, s režiséry, zkrátka s legendami českého a slovenského filmu. Je možné s nimi natočit rozhovor, promluvit s nimi, vrátit se do vzpomínek. Poprvé jsem se setkal s Dušanem Hanákem v pochmurné době na sklonku roku 1969 v kině Klub v Klimentěské ulici. Myslím, že to byla česká premiéra filmu *322*. Film se většinou líbil. Pouze tehdejší studenti z FAMU měli námítky. Nevím, jestli se jim zdál málo moderní nebo málo filosofický či příliš existenciální. Co se týká mne, tak jsem byl tak nadšen, že jsem po představení šel za režisérem, který dostal od svých přátel místo květin hrst pouťových mávátek, a řekl jsem, že bych s ním rád o tomto filmu promluvil. Pozval mě do Bratislavy a tak vlastně začalo období, kdy jsem se pohyboval mezi Prahou a Bratislavou několikrát za rok. V létě to bylo i několikrát za měsíc. Když se v létě 1971 točil na Oravě *Den radosti*, tak jsem byl při tom. Film běžel na Silvestra v Slovenské televizi, ale já ho dodnes neviděl. Zato jsem viděl na podzim roku 1972 v Bratislavě *Obrazy starého světa*. Celovečerní dokument, který byl po třech dnech promítání zakázán a objevil se až po sedmnácti letech na jaře roku 1990, kdy získal nominaci na Oskara, Zlatý sestercius na MFF v Nyone, Grand Prix v Mnichově, Alcan Prize v Montrealu, Cenu Dona Quijota, Cenu asociace filmových kritiků v Los Angeles za nejlepší dokumentární film (1990) a řadu dalších mezinárodních ocenění. V té době se objevil i na torontském filmovém festivalu. Třetím filmem ze sedmdesátých let byl film *Růžové sny* (1976) natočený přímo v róměské osadě. I tento film dostal řadu mezinárodních ocenění včetně Grand Prix na MFF v Ales. Následují pak filmy: *Já miluju, ty miluješ*, *Tichá radost*, *Súkromné životy* a *Papierové hlavy*.

Na festivalu v Plzni byl pak křest knihy, kde jsou právě scénáře prvních tří Hanákových filmů. Kniha je doplněna řadou fotografií, článků a kritik z tehdejší doby i z let devadesátých, kdy se konečně filmy mohly hrát, ale kdy, jak píše v předmluvě Jan Lukeš, *cenzuru ideologickou nahradila cenzura méně drastická a viditelná, zato účinnější cenzura komerčních vztahů*.

Na knize je důležitá nejen samotná dokumentace a pozadí filmu, ale právě reakce tisku, škoda jen, že vedle jmen autorů chybí často název publikace a období, kdy byla kritika publikována. Někdy však jediná věta nebo dvě vypovídají mnohé o osudu filmu - Hans-Joachim Schlegel, Berlín: *Neobvyklá syntéza autentičnosti a subjektivnosti. V archivu festivalu se zachovala jediná původní kopie filmu*.

Využil jsem tedy jednoho odpoledne v Plzni, zapnul jsem magnetofon a popovídal si s Dušanem Hanákem o této knížce.

ABE: Jak vlastně vznikl nápad vydat tuto knížku?

DH: S nápadem přišla paní Lubica Krénová, která byla ředitelkou Slovenského institutu v Praze a myslela si, že moje filmy by bylo dobré připomenout českému divákovi, filmy *322* a *Obrazy starého světa*, které byly dlouhou dobu zakázané. Původně se jednalo o tyto dva filmy, které by byly přeložené do češtiny. Nakonec jsme se dohodli s redaktorkou Lika Klubu paní Tejkalovou, že knihu rozšíříme o *Růžové sny*. *Obrazy starého světa* však zůstaly v původní slovenštině. Lidé z Liptova a Oravy hovoří sice v nářečí, ale je to krásný a srozumitelný jazyk.

ABE: V knize je řada fotografií, odkud pocházejí?

DH: V knize je řada fotografií, aby byla zachycena atmosféra filmu. Kromě fotografií je v knize úvod českého kritika Jana Lukeše a doslov Pavla Branka. Jsou zde i některé moje vzpomínky na to období v souvislosti s mojí krátkometrážní tvorbou. Pro mne bylo důležité porovnat kritické reflexe z různých míst, z Čech, ze Slovenska a také z rozdílných období. Je tu třeba reakce po uvedení *322* v Manheimu i z pozdějšího období, kdy byly moje filmy uvedené v Muzeu moderního umění v New Yorku. Tyto reflexe nějakým způsobem dotvářejí i duchovní náplň.

ABE: Jak bylo obtížné po tolika letech se dohledat těchto kritiků?

DH: V tomhle jsem byl úplně bezmocný, protože si nevedu archiv. Na štěstí, když se měly točit *Papierové hlavy*, tak producenti, aby získali nějaké peníze, potřebovali doložit žádost určitými podklady a získali patřičné materiály. Některé materiály byly v Českém filmovém ústavu, některé mi poslal známý z Francie, něco jsem našel já. Poměrně obtížně se hledaly fotografie. Nepříspělo tomu dělení federace, které znamenalo, že některé fotografie zůstaly v Čechách a jiné měly jít na Slovensko.

ABE: Poměrně jednodušší to bylo s *Obrazy starého světa*...

DH: Film začal vznikat podle fotografií lidí Martina Martinčeka, za kterými cestoval a fotografoval je. Potom jsem se s nimi seznámil i já. Další postavy vyfotografoval Vlado Vavrek. Většinou žili na Oravě a na Liptově. Jednoho člověka jsem našel na severní Moravě, to je ta postava z *Lidské komedie*, kde se plechové a namalované figurky pohybují díky

DUŠAN HANÁK

vodnímu náhonu. Rekonstrukci tohoto patafyzického stroje mi pomohl udělat Jan Švankmajer. Pomohl mi už ve filmu *322*, když cenzura vyřadila z filmu tři sekvence přemalovaných protisovětských nápisů, které nahradil jablkem, které se rozpadá a mizí.

ABE: S hledáním fotografií k filmu *322* to však bylo složitější?

DH: Kvalitnější fotografie šly do centrálního archivu v Praze. Po detektivním pátrání se mi podařilo zjistit, že jeden důchodce, který pracoval v archivu je nabídl Kolibě, když ji privatizoval Mečiar. Tam mu tehdy ani neodpověděl, ale na štěstí je zachránil a dal nám je k dispozici.

ABE: Jak to bylo se scénářem?

DH: To bylo také složité, protože se mi nepodařilo najít původní scénář. Natáčení filmu ovlivnila okupace v srpnu 1968 a mnohé dialogy se tam nedostaly. Například tam byla scéna, kdy Kuchař Lauko se dostavil na třetí výzvu stranického funkcionáře do jeho kanceláře a v rozhovoru cituje Stalinovu větu o komunistech jako lidech zvláštního ražení, zvláštního druhu. Tato věta jim silně vadila a musela zmizet. Některé scény jsem do scénáře zase musel dopsat podle filmu. Takže postup byl dost krkolomný. Paní redaktorka nechala přeložit dvě oficiální verze a já jsem to v českém překladu korigoval.

ABE: Máš pocit, že je něco zapotřebí dnes vysvětlit, změnil bys něco? Dělal bys něco jinak?

DH: Trochu jsem se polekal včera při projekci, když hlavní hrdina Lauko byl

funkcionářem KNV, že dnes mladí lidé nebudou vědět, co to je, ale o pár minut později je to tam vysvětlené. Zajímavé pro mne v tom filmu je, že z této pozice odešel ze své vůle a dal přednost manuální práci před kariérou. Je to člověk, který má pocit viny a chce nalézt něco hlubšího.

ABE: Čím se *Růžové sny* liší od prvních dvou scénářů?

DH: Myslím si, že ten film patří k těmto dvěma filmům. Měly to být filmy univerzální a srozumitelné na celém světě. Už při tom, když jsem dělal *Obrazy starého světa* mi bylo jasné, že nemohu udělat městský film, ale že musím tvořit na jiném základě. Film byl však považován nikoliv jako film o svobodě lidí na okraji společnosti, ale jako sociální kritiku, což jsem neměl vůbec v úmyslu. Chtěl jsem vyjádřit jejich čistotu, vnitřní krásu a sílu. Ti funkcionáři mně tehdy tvrdili, že jsou to škaredí lidé, kteří žijí v ošklivém prostředí. Původně se zdály *Růžové sny* bezproblémové, ale to trvalo jen do okamžiku než jsem se rozhodl točit přímo v reálné cikánské osadě, takže film vznikl v autentickém prostředí. Tentokrát se funkcionáři lekli autentického prostředí; vztahu mezi Romy a neromským okolím. Cenzura tentokrát nezasáhla přímo do filmu, ale tajemník pro romské problémy, jistý Farkaš, nesouhlasil ze zásady s tímto filmem a podobně ideologický náměstek slovenského filmu dr. Velký (oba byli naturalizovaní Romové) ho prohlásil za rasistický film. Bylo to absurdní, ale nakonec se film v kině objevil. Tento film nedostal tedy žádnou cenu od oficiálního vedení filmu, ale dostal cenu diváků.

ABE: Jak se kniha dostala na festival v Plzni?

DH: Jednalo se o nápad ředitele festivalu ing. Ivana Jáchima a programového ředitele Jana Kástnera. Myslím si, že je to projev jejich upřímného a přátelského zájmu. Je to svým způsobem i určitá podpora českých filmařů slovenským, kteří žijí v dezintegrovaném prostředí. Cítím zde velmi přátelskou atmosféru. Bohužel tady mohu být pouze dva dny, protože stále učím.

ABE: Jakým nákladem kniha vyšla?

DH: Náklad byl tisíc kusů, tři sta zůstalo na Slovensku. Je ji možné dostat v knihkupectví poblíž kina *Světlozor*, v *Národním filmovém archivu* a doufám, že bude na karlovarském festivalu.

Aleš Březina

Umění žít - Art of Living

Na přelomu května a června se uskuteční další kolo zajímavého divadelního projektu, který spolupřipravuje Michael Schönberg. Zúčastní se ho nejen Kanadčané, ale i Češi a Indiáni z Manitoulin Islandu. Těsně před odjezdem do Prahy jsme položili Michaelovi několik otázek.

ABE: Jak vlastně celá záležitost začala, čí to byl nápad, po kolikáté se uskuteční a kdy do celého projektu vstoupilo indiánské divadlo?

MS: Celá záležitost začala vlastně už někdy v roce 1990, když jsem se na konferenci v New Yorku setkal s několika zajímavými českými divadelníky a divadelními vědci. Ti mne pozvali, abych přijel do Prahy přednášet na DAMU, což vedlo k seznámení s Janem Kolářem, šéfredaktorem Divadelních novin. Ten mne zavedl do Ypsilonky a představil Janu Schmidovi, zakladateli a uměleckému řediteli tohoto divadla. Od

MICHAEL SCHÖNBERG

něho pak došlo ke zpětné vazbě na DAMU, kde Jan učil na katedře alternativního divadla. Jeho studenti z DAMU byli zároveň angažováni jako herci ve *Studiu Studia* v Ypsilonce. Jan mne požádal, abych uspořádal pro jeho studenty dílnu v Ypsilonce. K té došlo v roce 1996 ve formě představení hry Bena Jonsona *Alchymista*. Během zkoušek nás s Janem napadlo pokusit se uspořádat větší dílnu, které by se mohli zúčastnit také moji studenti z divadelního programu na Torontské univerzitě ve Scarborough. Nápad to byl fantastní, v tom smyslu, že jsme zamýšleli dělat jevištní práci ve dvou jazycích, a to s relativně velkými skupinami. V kanadském ansámbli jsem česky mluvil pouze já a v české skupině to s angličtinou taky tehdy nebylo příliš slavné. Precedens pro takovou spolupráci neexistoval a peníze na začátku taky ne. Ale Jana ani mne to neodradilo a první projekt, *Muž a žena*, se uskutečnil v sezóně 1998/99. Poté jsme se rozhodli, že projekt musí pokračovat, a to každý druhý rok. Zatím se nám podařilo uskutečnit dva další projekty, *Já a ostatní* a *Mýty, které nás spojují*. Letošní projekt je tedy v pořadí už čtvrtý a téma i název je tentokrát *Umění žít*. Během příprav projektu o mýtech mne napadlo oslovit herce z indiánské divadelní skupiny *De-ba-jeh-mu-jig* z ostrova Manitoulin v severním Ontariu. Viděl jsem je hrát během jednoho jejich zájezdu do Toronta a věděl jsem, že jsou velice schopní a věkově kompatibilní s našimi studenty. Nevěděl jsem ovšem, zdali budou mít o takový projekt zájem. K mému překvapení nejenom, že zájem měli, ale okamžitě pochopili o co jde, jaké zkušenosti jim účast poskytne a jaký přínos mohou poskytnout projektu oni. Ukázalo se, že jejich krok do neznáma byl pro ně velice pozitivní a proto opět přijali naše pozvání na letošní rok.

ABE: Jak je zaručena kontinuita projektu, protože noví studenti přicházejí, starší zase budou chybět.

Ve škole je to běžný proces, ale u divadla se jedná o něco jiného, protože divadelní atmosféra se mění podstatně rychleji?

MS: Pokud jde o kontinuitu projektu, poučili jsme se hned po prvním projektu a ve všech skupinách máme kromě nováčků také „veterány“ z minulého projektu. Česká skupina bude letos složena vesměs z účastníků posledního projektu, což bude skvělé pro naše, tedy kanadské studenty, protože budou mít příležitost spolupracovat s velice zkušenými mladými profesionály, kteří dokončují na pražské DAMU postgraduální studium. V indiánské skupině je složení obdobné a mezi mými studenty je také několik velice talentovaných repetentů. Kontinuitu ovšem zaručuje také umělecko-pedagogické vedení projektu, tedy režiséri Jan Schmid, skladatel Jan Jiráň, básník Daniel David Moses, Joseph Osawabine, umělecký ředitel skupiny *De-ba-jeh-mu-jig*, a já. V ansámbli jsou také tentokrát dva absolventi projektu: Jiří Havelka, který se bude s Janem Schmidem podílet na režii, a Barry Freeman, který píše doktorskou disertaci na torontské univerzitě, vycházející z našeho projektu.

Jak projekt probíhá, jak dlouho trvá než studenti dostanou první otázky a vyvíjí se od prvního představení v Praze po poslední, které se uskuteční na indiánské rezervaci?

Zde bych poznamenal, že ačkoliv představení, tedy rezultat projektu, se konají každé dva roky, příprava nového projektu začíná vlastně už před koncem toho posledního. Práce na projektu tedy vlastně nikdy nekončí a metoda, ačkoliv variabilní v tom smyslu, že ji vždycky přizpůsobujeme novému tématu, také v principu zůstává konstantní. Pro nové studenty je ovšem vždycky nová. Příprava pro ně začíná hned poté, kdy jsou vybráni do skupiny. Kromě fyzické přípravy, dáváme studentům na samém začátku projektu sérii otázek týkajících se tématu projektu. Otázky jsou stejné pro všechny účastníky. Ti o nich přemýšlejí, pak se o nich během schůzek diskutuje, což vždycky vede k zajímavé výměně názorů a k návrhům, jak odpovědi na otázky drammatizovat. Tento proces probíhá zároveň v Praze, na Manitoulinu, a v Torontu a pokračuje při společných zkouškách celé skupiny, které se tentokrát konají v pražské Ypsilonce v první půli května. Ani po premiéře není představení zcela zafixované a vyvíjí se v reakci na události vlastně až do posledního představení.

Když projekt skončí, neznamená to definitivní konec, studenti si odnášejí něco do života, je to pro ně určité nezapomenutelná zkušenost, ale zůstane ještě něco jiného, např. film, video, televizní program. Projevila o tento projekt zájem televize? Kabelová televize (torontská 10, ČT 2, ČT24, ČT 13, Bravo, nové české digitální televize)?

Jako částečnou odpověď na tuto otázku bych si dovolil citovat něco z dopisu, který mi po prvním projektu poslal jeden z jeho účastníků, Aaron Piercey. Mimochodem se stal středoškolským

učitelem a posílá nám teď svoje absolventy, aby u nás studovali.

Přivezl jsem si z Prahy určité věci, které jsem na letišti celníkům neoznámil. Jde o věci, které jsou příliš vzácné a nedají se napsat na celní prohlášení ve výši deseti kilometrů.

Nejprve sbírka vzpomínek, kterou jsem začal shromažďovat hned na začátku zkoušek - veliké album, plné mentálních momentek, plně ozvučených, naplněných vůněmi, chutěmi a pocity. Nikdy je neodkládám, vždycky je mám u sebe a nemůžu dostatečně popsat, co všechno pro mne znamenají. Druhá věc, kterou jsem si přivezl, je sbírka jiného druhu: každý člověk, s kterým jsem se seznámil, každý nový kamarád, všichni jste mi velice blízcí a děkuji Vám, že jsem se s Vámi mohl podělit o tuto zkušenost... Třetí a poslední vzpomínka je jiného rázu; de facto bude od těch předchozích vždycky oddělena, protože je pomáhá formulovat. Tato vzpomínka pro mne definuje celý projekt. Jsme v klášteře ve Zlaté koruně, v sále plném ozvěn. Skupina lidí, kteří se příliš dobře neznají, zpívá. Nikdy jsem předtím neslyšel takový tón, tak plný a harmonický. Když jsme se najednou společně rozezpívali, najednou mi bylo úplně jasné, o co při našem projektu skutečně jde. Ne o hru, ale o skupinu lidí, které k sobě na začátku nic nevážalo, ale kteří se sešli, aby spolu vytvořili něco krásného, jak pro sebe, tak pro ty ostatní. Nejsme všichni stejní a nefunguje vždycky jednotně. Představujeme různé hlasy, ale já nikdy nezapomenu ten souzvuk, kterého jsme tehdy dosáhli.“

Kromě těchto formativních prožitků, máme samozřejmě i konkrétní dokumentaci všech projektů ve formě televizních záznamů, článků, programů, plakátů a řady dopisů. I tentokrát projevila zájem o projekt televizní stanice *Bravo* a česká televize *Nový záběr* v Torontu. Z naší strany se projektu zúčastní univerzitní kameraman Michael Murphy-Boyer, který s námi všude jezdí a pilně natáčí. Producentka projektu Leah Takata je zároveň prvotřídní fotografka, takže i v tomto ohledu je o nás postaráno. Pokud jde o mediální krytí v Praze, to je v rukou našich pražských kolegů a pokaždé jsme se o sobě hodně dočetli.

DE-BA-JEH-MU-JIG

Kdy odjízdiš do ČR? Kdy herci? Kdy se přemístíte z Prahy do Toronta? Kde bude možné jednotlivá představení vidět v ČR a v Kanadě a kde je možné sehnat lístky?

MS: Odjízdim do Prahy 23. dubna a herci přiletí o týden později. Zkoušet začneme na prvního máje. Skupina se přemístí do Kanady 29. května. V Praze bude možno vidět představení 14. května večer v Ypsilonce, 16. května večer v divadle na DAMU v Karlově ulici. Tato představení začínají v 19:30. V Torontu jsou představení 2. a 3. června v Leah Lee Browne Theatre, které se nalézá na University of Toronto Scarborough, 1265 Military Trail. To je na rohu Ellsmere a Military Trail. Další představení je 5. června v divadle Robert Gill Theatre, 214 College Street, třetí poschodí. Tedy na rohu College a St. George, na hlavním univerzitním kampusu. Tato představení začínají ve 20:00. Pak hrajeme dvě představení na Manitoulin Island. 7. června ve 14:00 a 8. června v 19:00 v Pontiac School, 2343 Wikwemikong Way, Wikwemikong. Poslední představení je v Kingstonu na Queen's University, Rotunda Theatre, Theological Hall. Začíná v 19:30. Všechna představení jsou zdarma, ale budete si muset objednat lístky. Volejte Urooj Khan na číslo 416/208-4769 anebo e-mail na ukhan@utsc.utoronto.ca Urooj zatím neumí česky, takže spíš komunikujte anglicky.

Aleš Březina

Financial

Kursovň lístek

100 Kč	5,08 CDN \$
100 SK	3,88 CDN \$
1 CDN \$	19,69 Kč
1 CDN \$	25,77 SK
1 US \$	1,16 CDN \$
1 EUR	1,45 CDN \$
Toronto Star - 20. 4. 2006	

1 CDN \$	20,18 Kč
1 EURO	28,39 Kč
100 SK	76,48 Kč
1 US \$	22,94 Kč
CNB- 25. 4. 2006	

PRAGUE

FINE FOOD EMPORIUM

Přijímáme objednávky k různým oslavám.
Otevřeno denně, včetně neděle!
Pondělí-pátek: 7:30-19:00
Sobota: 7:30-18:00
Neděle: 10:00-16:00

Informace a podrobnosti:

416/504-5787

638 QUEEN ST. W.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Na okraj**Výměna stráží:****Vladimír Bubák**

Výroční schůzi odbočky Českého a Slovenského sdružení v Kanadě v Kitchener-Waterloo-Guelph v pátek 23. března 2006 se uzavřela pozoruhodná kapitola v životě předsedy odbočky, Vladimíra Bubáka. Kapitola, která začala

příchodem Vladimírových rodiny do Kanady v r. 1969.

Vladimír Bubák se narodil v Praze 28. dubna v jednom z osudových roků našich dějin, 1939. Po skončení gymnázia studoval na Filosofické fakultě Karlovy univerzity; chtěl studovat politické vědy, ale byl jako politicky nespolehlivý odmítnut. Dostal místo jako technik v podniku Tesla, kde pracoval do invaze v srpnu 1968, kdy se svojí ženou

a synem opustil Československo a rok nato přistáli v Kanadě. I v Kanadě měl Vladimír v podstatě jen jednoho zaměstnavatele, *Epton Industries*. Do penze odešel v r. 1995.

Krajanská Kanada - a především kitchenerský kraj - je Vladimírovým dlužníkem. Své schopnosti a čas dal nejen Českému a Slovenskému sdružení, jehož odbočku, dnes známou jako Kitchener-Waterloo-Guelph, vedl jedenáct roků. Je zajímavou shodou okolností, že odbočka a Vladimír se přihlásili k životu ve stejném roce. Odbočka to, myslím, měla těžší: v době, kdy vznikala (v r. 1939), většina obyvatel Kitcheneru byla německého původu (město se původně jmenovalo Berlin), kteří Čechoslováky příliš nemilovali. A veřejně se hlásit k organizaci, jejíž účelem bylo bojovat proti Německu (byť i nacistickému), nebylo bez rizika. J. Goč - jak ústředí hlásil Karol Štark, jeden z nejpřednějších osobností Sdružení nejen v Kitcheneru, ale v Kanadě vůbec - byl propuštěn ze zaměstnání, protože se stal členem Sdružení. Ale měla se k světu a její členové mají důvod být na její (vlastně svoji) práci jak ve válečných letech tak během čtyř desítek let moskevských místodržitelů na pražském hradě, hrdi. Jména Štark, Karger, Kousal, Tvrdouň, Janečka, Reinišovi, Dejmková, Staňkovi, Myšička, Rektor, Staňkovi, Matysová, Janglová, Otrubová, Vejvodová, Kořistka, Baušová, Bubák patří nejen Kitcheneru, ale celé krajanské Kanadě. Za Bubákovu předsednictví se odbočka velmi úspěšně zúčastnila několika sbírek, pořádala divadelní představení, koncerty a promítání filmů, pomáhala imigrantům...

Ale Bubákovu práci měla hlubší ponor. Vladimír byl jedním ze zakladatelů televizního programu *Kronika Čechů a Slováků* v Kitchenerském kraji, kterou v

roce 1978 zakládal s Miladou a Stanislavem Renišovými a Davidem Ševčíkem. Vedle pravidelných programů (zpravodajství, politické komentáře, rozhovory a hudba) *Kronika* uvedla mimo jiné i dvě jednoaktovky Václava Havla. Tento program obohacoval život kraje až do roku 1990.

Pravděpodobně Bubákovým největším přínosem je jeho činnost novinářská. V roce 1984 založil časopis *Dobry den*, který redigoval 23 let. Do tohoto časopisu, jednoho z nejúspěšnějších krajanských publikací, dal svou duši a své srdce.

23. března 2006 se rozhodl, že je čas ustoupit do pozadí a předat štafetu jiným. V tomto případě Marii Vejvodové, bývalé i nové předsedkyni odbočky, jejíž bohatá činnost byla odměněna udělením čestného předsednictví. Pocta, kterou si - myslím - zaslouží i Vladimír Bubák.

P.S. Jedním ze zajímavějších problémů, jimiž se výroční schůze odbočky zabývala, byla účast odbočky na internetové stránce ústředí. Příprava této stránky je financována odbočkami; výška příspěvku je určena počtem členů odbočky. Většina členů kitchenerské odbočky překročila šedesátku a - jak se zdá - o internet nemá zájem a vedle toho se domnívá, že tato služba je zbytečně drahá. Problém: jestliže odbočka nemá o tuto službu zájem, musí na ni přispívat? *Argument pro*: protože tato služba byla schválena kongresem, zavazuje všechny členy. *Argument proti*: proč máme přispívat na něco, co není podstatné, co nám nic nedává a o co nemáme zájem? Odpověď záleží na tom, je-li pro nás princip tak důležitý, že budeme prosazovat jeho absolutní závaznost i za cenu oslabení nebo i rozpadu odbočky. Jsou situace, které žádají věrnost principu i za cenu nejvyšší. Nemyslím, že internetový problém kitchenerské odbočky je jednou z nich.

Josef Čermák

Daičarovo stipendium

Masarykův ústav je správcem Daičarova stipendia, jež je udělováno vybranému studentovi/studentce na podporu výzkumu a studia české historie, kultury, jazyka, hudby, politiky či ekonomiky, a to ve formě jednorázové částky \$1,500 (CAD).

Ze zakládací listiny Daičarova stipendia:

"The purpose of this scholarship is to support deserving students in the pursuit of studies and/or research on Czech history, culture, language, music, politics or economics. The expectation is that such studies or research will enhance Canadian-Czech relations. Applicants for the scholarship must be Canadian Citizens or Landed Immigrants who are undergraduate or postgraduate students at a Canadian or Czech university or students from the Czech Republic studying at a Canadian university".

Masarykův ústav tímto vyhláší výběrové řízení pro udělení Daičarova stipendia v roce 2006. Přihlášky spolu s doklady o dosažených akademických úspěších a krátkým průvodním dopisem zašlete nejpozději do 31. května 2006 na adresu Masarykova ústavu:

Masaryk Memorial Institute Inc.
450 Scarborough Golf Club Road
Toronto ON M1G 1H1

Antonín Daičar se narodil v roce 1906 v Rovensku v severovýchodních Čechách. Do Kanady emigroval v srpnu 1939. Po svém příchodu se zapojil do vybudování Baťovy továrny v městečku Batawa. U společnosti vedené Tomášem Baťou pak pracoval až do své smrti dne 12. dubna 1993, kdy mu bylo 87 let.

Antonín (Tony) Daičar byl oddaným Kanadánem, který byl pyšný na svůj český původ. Řadu let působil jako předseda Československého sdružení v Kanadě a byl jedním z těch, kteří se zasloužili o příchod 12 000 Čechů a Slováků do Kanady po obsazení Československa vojsky Varšavského paktu v roce 1968.

Tony byl také jedním ze zakládajících členů Masarykova ústavu a stál u zrodu Nového domova, do něž po řadu let aktivně přispíval svými články a statěmi. Antonín Daičar byl však aktivní též v kanadské politice. Byl prezidentem sdružení "Prince Edward - Hastings Liberal Association" a pracoval také v "Canadian Consultative Council on Multiculturalism". Za svou činnost byl v roce 1978 odměněn řádem "Queen's Silver Jubilee Medal". Byl rovněž držitelem "Canada 125 Medal" a Masarykovým řádem Československého sdružení v Kanadě.

Rosti Brankovsky

Associate Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Pracujeme v celé oblasti GTA

Sutton Group-Bayview Realty Inc.

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

oprávněný distributor českých filmů uvádí premiérově film režiséra Jiřího Stracha

Povodeň

Jímavý příběh dvou starých žen, které na čas svedla dohromady - živelná katastrofa - řeka vylitá z břehů.

Stejná povodeň, jaká v srpnu 2002 postihla mnohé.

Scénář byl komponovaný jak herecký koncert pro dvě dámy: dvě Jiřiny. Maloměstskou vdovu po prominentním umělci hraje Jiřina Jiráskova a paní ze zaplaveného Karlína hraje Jiřina Bohdalová, a trojlístek doplňuje Josef Somr.

Paní Gabriela žil v prostorném bytě sama a v okamžiku povodně zatelefonovala do zpravodajství, že poskytne utulek osamělé paní, která utrpěla povodní. A tak se tam najednou ocitne paní Věra je s taškou osobních věcí. Od toho okamžiku začíná příběh dvou žen, dvou rozdílných osudů, porozumění ale i neduvery.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhodně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

E-mail: video.el@videocanada.com

www.videocanada.com

http://www.videocanada.com

(Distributor česky a slovensky psaných knih)

Více než 2000 titulů všech žánrů na skladě.

Nové i levné antikvariátní knihy

O katalog nabízených knih nebo celkový seznam si žádejte:

Toll free: 1-866-425-0742 Fax: (514) 425-0742

e-mail: cskniha@sympatico.ca web page: www.cskniha.com

Denní kronika

26.4.2006

Hackeri penikli do počítačov NBÚ

BRATISLAVA - sme / MARIÁN PAVEL, MONIKA ŽEMLOVÁ - Počítačovní hackeri penikli do počítačové siete Národného bezpečnostného úradu a niekoľko dní odtiaľ kopirovali dáta. Riaditeľ kancelárie NBÚ Ivan Goldschmidt priznal, že išlo o "formu bezpečnostného zlyhania", ale podľa neho neunikli údaje, ktoré podliehajú utajeniu.

Z informácií, ktoré denník SME získal od hackerskej komunity, sa hackeri dostali minulé štvrtok na tri rôzne servery NBÚ, ktoré boli slabo zabezpečené. Cez ne vstúpili do počítačovej siete a získali prístup k rôznym údajom vrátane e-mailovej korešpondencie pracovníkov úradu bez toho, aby o tom prevádzkovateľ serverov vedel.

V NBÚ používali napríklad prístupové heslo "nbusr123", čo je základné porušenie bezpečnosti. Hackeri mohli niekoľko dní neodhalením sledovať prácu administrátorov a zisťovať prístupové heslá na ďalšie servery.

Hackeri tvrdia, že mali úplnú kontrolu nad niektorými počítačmi NBÚ a mohli rozosielať e-mailové správy v mene šéfa či iných kľúčových ľudí úradu a ak by mali viac času, dostali by sa aj do jednotlivých počítačov zamestnancov.

Tvrdia, že majú úplný archív vyše 36-tisíc e-mailov z NBÚ, ktoré sa na server ukládali od 15. februára.

"Útok bol vyhodnotený ako forma bezpečnostného zlyhania a bude nutné prijať opatrenia, ktoré podobné incidenty zminimalizujú," povedal riaditeľ kancelárie Ivan Goldschmidt.

Úrad tvrdí, že neunikli utajované skutočnosti a neboli vyzradené dáta súvisiace s bezpečnostnými previerkami. Tie sú totiž uložené na fyzicky oddelených serveroch. Úrad tiež odmieta, že by sa hackeri mohli dostať na osobné počítače zamestnancov, lebo vraj to "fyzicky nie je možné".

Goldschmidt povedal, že smerom k NATO a Európskej únii nedošlo k ohrozeniu žiadnych informácií. Zamestnanci NBÚ majú zakázané v e-mailoch písať o utajovaných skutočnostiach, keďže "po ceste môže prísť" k odchyteniu komunikácie.

27. 4. 2006

Dzurinda odmietol Paroubka

Bratislava-sme (sp)-Pripravovaný mediálny projekt konfrontácie politikov dvoch susedných štátov Česka a Slovenska, v ktorých sa približne v rovnakom čase uskutočnia parlamentné voľby, stroskotal.

Česká televízia, ktorá ojedinelý projekt organizovala, potvrdila, že sa v túto nedeľu, ako sa pôvodne uvažovalo, neuskutoční spoločná debata lídrov slovenskej a českej ľavice a pravice.

Šéfredaktor spravodajstva ČT Michal Petrov SME povedal, že do debaty najskôr odmietol prísť šéf SDKÚ Mikuláš Dzurinda. Jeho náhradníkom mal byť podpredseda strany a minister financií Ivan Mikloš.

**Lenka Holubcová,
Juro Dojč a Josef Hnik**
vystavujú své fotografie na výstavě
**Photographic Art from
Realism to Abstraction**

Výstava potrvá do 27. května 2006
Gallery de Boer - Fine Art & Jazz
Upstairs, 970 - 2nd Avenue East
Owen Sound, Ontario
(519) 376-7914

To však podľa Petrova nevyhovovalo predsedovi českej ODS Mirkovi Topolánkovi, ktorý slovenského ministra nepovažoval za rovnocenného partnera. Českých sociálnych demokratov mal zastupovať úradujúci predseda Bohuslav Sobotka a Smer predseda Robert Fico. Spoločnému projektu s Českou televíziou sa nebránila ani Slovenská televízia. Šéf spravodajstva STV Roland Kyška povedal, že televízia uvažovala o priamom prenose z diskusie.

Robert Fico v reakcii na zrušenie debaty povedal, že "SDKÚ sa zľakla konfrontácie výsledkov vládnutia českej sociálnej demokracie a slovenskej pravice".

Vzájomnú pomoc si pred voľbami naplánovala česká a slovenská ľavica.

Fico má napríklad v sobotu naplánovanú účasť na mítingoch ČSSD. Český premiér Jiří Paroubek zase využíva slovenské reformy ako odstrašujúci príklad.

Nepáči sa to šéfovi ODS Topolánkovi, ktorý včera agentúre TASR povedal, že Paroubek robí agresívnu volebnú kampaň a na Slovensku našiel spojenca v Smere.

Pravicoví lídri Česka a Slovenska sa minulý týždeň stretli v Olomouci, kde naznačili, že im debata s ľavicami nie je po chuti. Topolánek povedal, že "Paroubek nebude určovať, aký typ debát, kedy a kto sa na ich zúčastní".

ODS a SDKÚ sa podľa Topolánka tiež vzájomne podporujú, ale "necítíme významnú potrebu robiť okolo toho nejaký teatr".

Líder SDKÚ Mikuláš Dzurinda v súvislosti s debatou v ČT povedal, že necíti potrebu zasahovať do volieb v Českej republike, a "ani netúžim po tom, aby som potreboval nejaké ďalšie barly okrem týchto dvoch, ktoré som nútený používať teraz. Rád by som si to vybavil doma".

Poděkování Edy Vokurky

Touto cestou děkuji redakci Satellitu a jeho čtenářům, že mi pomohli zvítězit v celokanadské soutěži o nejlepšího jazzového houslistu. Nesmírně si toho vážím

Eda Vokurka

Násilníci zbili poslance KSČM Jiřího Dolejše

Praha=mfd/Václav Dolejší **Byl to podle vás politický útok?**

Bylo to napadení, já bych řekl cílené. Aktéři toho napadení hovořili o komunistech slovy, které tady ani nemohu opakovat. Podívejte, když kolem mě prochází a utrousí něco o komunistech s nelichotivým přívlastkem, opravdu to nechci říkat do médií. Pak za pár minut ležíte na zemi a kopají do vás. Nic mi neukradli, nebylo to loupežné přepadení, poznali mě jako politika.

Co vám způsobili, jak se cítíte?

Jako člověk, který má bolavá ústa. Otrés mozku zatím nebyl indikován, já jsem tvrdohlavý. Co se týče pravého oka, byl jsem u specialisty, ale je tak nateklé, že se k němu ani nemohl dostat. Takže možná zítra, pozítří. Modřiny na nohách, po těle, to už je maličkost.

Myslíte, že útok mohl souviset s červnovými volbami?

Jisté napětí a agresivita volební kampaně může mít vliv na chování lidí. Vybrali si mne, protože mě možná znají z televize. Kdyby mě znali zblízka, možná by uvažovali jinak.

Co jste pak dělal, když vás útočníci nechali?

Když měli pocit, že už si užili dost té zábavy, tak odešli. Já jsem se odplížil domů se umýt a pak jsem šel na pohotovost, protože jsem se bál o pravé oko. Poté jsem uvědomil policii.

Baťa si nechal zkontrolovat oči

Dvakrát ročně přijíždí na kontrolu očí do Zlína obuvnický podnikatel a zdejší rodák Tomáš Baťa. Primář očního oddělení Krajské Baťovy nemocnice Pavel Stodůlka světoznámému „ševci“ loni v červnu operoval šedý zákal na pravém oku a předloni v lednu na levém oku.

Můžete volat kamkoliv

do České republiky

za pouhých **0,05** dol./min.

na Slovensko

za pouhých **0,10** dol./min.

Ceny jsou pouze pro zákazníky z Velkého Toronta.

- * Můžete volat z domova, práce nebo z mobilu
- * Platíte až když dostanete účet
- * Výhodnější než volat na kartu
- * Nemusíte měnit operátora
- * Bez měsíčního poplatku
- * Není nutná žádná smlouva

416/777-5050

100 Adelaide St. W. Suite 1303,
Toronto, Ontario, M5H 1S3
Tel: 1-800-567-8040, Fax: 416-363-0143

REMOSKA

portable oven;
find what it can do for you...
call Pavel Zeman

Information: 1-866-850-3462
e-mail: info@remoska.ca
website: www.remoska.ca

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍSTÁ!

Změnili jsme lokalitu, abychom mohli nabídnout kvalitnější služby!

- Skladovací prostory činí 55,000 čtverečních stop
- Blízko mezinárodního letiště Pearson v Torontě
- Snadný přístup ke všem dálnicím
- Bezplatná telefonní linka zůstává **1-800-354-9046**

Najdete nás: 1260 Kamato Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

TORONTO • PRAHA • OTTAWA • MONTRÉAL • BUFFALO • CHICAGO • ATLANTA

TCT týdně přepravuje zboží mezi Severní Amerikou, střední a východní Evropou, s možností distribuce po celé Evropě, Kanadě a USA.

Přepravujeme veškeré typy a velikosti nákladů – od špendlíků až po nákladní vozy – včetně automobilů, domácího vybavení, výstavních a technických materiálů.

Celní sklady v Torontě a Praze slouží jako distribuční střediska pro celou Evropu a Severní Ameriku.

Naše letecké oddělení v Praze provádí proclení a distribuci.

Máme více než 25 let zkušeností v mezinárodní námořní, letecké, silniční i železniční přepravě.

Ze zákulisí - Tři týdny před premiérou

Dáša Beláčiková: „Připadám si jako v jedné velké rodině...“

Někdo může tvrdit, že divadlo je radost. Já dodávám, že je to především dobře zorganizovaná a zvládnutá dřina. Jakmile ta se zvládne, pak může nastat onen okamžik předávání vzájemných iluzí mezi hercem a divákem tak, jak o tom hovořil u nás hostující pan Postránecký: „Pro mě divadlo je domnělá skutečnost. Není to pravda, není realita, ale je to vědomá dohoda o tom, že my (herci) to jako skutečné berem a vám (divákům) to jako skutečné předkládáme a vy víte, že to skutečné není, že my vám to jen tak děláme.“ A o to, aby ta domnělá skutečnost byla co nejdelikátnější, nejvěrnější, nejhlubší a nejpůsobivější se Nové divadlo v Torontě stará již více než pětadvacet let.

V době, kdy se tvořil dramaturgický plán pro tuto pomalu končící sezónu, přišla Dáša Beláčiková s návrhem, že bychom ji mohli uzavřít něčím, co milují snad všichni naši diváci, protože podívání, která pohladí duši, je vždycky vítána. Měla by to být *Lucerna* Aloise Jirásky. Dramatická báchorka, která na domácí scéně obšťastňovala generace diváků různého věku již od roku 1905.

Konečně, právě touto pohádkou se Nové divadlo v Torontě nadechlo k životu. Premiéru měla 14. března roku 1970. Režie se tehdy ujal jeden ze zakladatelů Nového divadla, režisér a herec Áda Toman. Kláska hrál další zapálený aktivista a vůdčí osobnost divadla Ferda Čulík, Kláskovou jeho žena Irma, komornou Zdena Salivarová-Škvorecká... k těmto jménům zakladatelů můžeme přidat další - Milan Crhák, Josef Čermák, Hugo Hosek, Joza Ligna, Jindra Polívková, Zlata a Jan Novotných... Je to opravdu už dlouho. Nicméně, *Lucerna* v paměti skalních diváků zůstala dodneška. Od prvního uvedení této báchorky po dnešek již uplynulo hodně vody, změnila se i generace diváků, takže je zcela smysluplné i těm mladším milovníkům divadla přiblížit klasiku českého dramatu. Dáša měla tuto hru původně nastudovat s Majkou Breinerovou. Jenže to víte, čas vždycky přinese nějakou tu změnu, a tak když Majka dostala svoje učitelování v soukromé škole herectví jako „full time job“, Lucerně mohla jen zamávat. Dáše nastal krušný okamžik, co teď? Ovšem nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůř - pomocnou ruku ochotně nabídl Pavel Král.

„Na plakátech je napsáno jen moje jméno,“ brání se skromně Dáša Beláčiková, „ale mělo by tam být jméno i Pavla Krále. Já sice všechnu tu aktivitu organizuji - výrobu scény, kostýmy, svolávám herce na zkoušky podle potřeby a plánu atd., ale umělecká režie výsostně náleží Pavlu Královi. A má můj obdiv, jak si vede... Náramně oceňuji ochotu dalších členů souboru, když přijdou s dobrým námětem, návrhem a pomocnou rukou, protože všechny ty práce kolem jsou časově velice náročné: např. s výběrem kostýmů a jednání s Malabarem (půjčovnou kostýmů) ochotně vypomáhá Jana Fabiánová,“ uvádí na pravou míru režisérka Dáša Beláčiková. Proč sis vlastně vybrala *Lucernu*? „Uvědomuji si, že jestliže soubor má růst, tak je zapotřebí dělat věci, kde si zahraje většina lidí. Ono je hezké hrát hry o dvou, čtyřech či šesti lidech. Je to v první řadě mnohem jednodušší, možná i levnější, herci si vzájemně mohou lépe vyjít vstříct v případě zkoušek atd., je to zábavné a moderní. Ale můj názor je, že pokud soubor nemá zaniknout, tak je zapotřebí dát lidem příležitost. V malých hrách se ale nenajde, tam si nemůže zahrát každý. A proto, když přišla *Lucerna*, souhlasila jsem. Tam jsem tu příležitost kolektivní práce viděla. Moc jsem se těšila na to, až se soubor bude scházet a tvořit tak nádherné dílo společně. Těšila jsem se na tu dělnou atmosféru, která kdysi, když jsme dělaly velké show, panovávala. Dělat

velkou věc, to znamená hru obsadit. A to není jednoduché, protože většina z nás má povinnosti v práci, v rodině a dokonce mnozí mají i další zájmy - divadlo není jediným koníčkem. Někteří bydlí poměrně daleko a musí jezdit na zkoušky třikrát týdně a když je zapotřebí, tak přijet mimofádně, např. Majka Fraňková, která bydlí až v Dundase. Třeba Jana, ta se stará o svou maminku, má rodinu a ještě i pracuje. Všichni nějakým způsobem té rodině musejí uniknout, a ta je po určitý čas odkázána přečkat divadelní aktivitu bez matky či otce.“

Řeknete pohádka a v člověku se vybaví především ona pohádková jednoduchost a pohoda. Ovšem ani pohádka se nemůže o nic ošidit. „Vypadá to jednoduše, ale jednoduché to je jen zdánlivě,“ charakterizuje Jiráskovu *Lucernu* dále režisérka. „Je to dobová hra a chtěli jsme její charakter zachovat pokud možná věrně. Jejím prvním vizuálním charakterem jsou přirozeně kostýmy, ale jakmile začnou herci mluvit, divák postřehne starobylý jazyk. Není jednoduché se mu naučit, protože slova nemohou být zaměňována za slova novodobé češtiny. Mnohá už ani dnes neexistují. Jazyk má jiný rytmus a věty jinou stavbu. Jakmile herci vypadne jedno slovo, tím okamžikem se dostává do nesnází. To není něco, co může herec říci vlastními slovy a z problému tak vybruslit. To znamená se text bezpečně nabířovat. Dali jsme si záležet na scéně. Chtěli jsme diváka přivést doslova do pohádky, takže se úkolu podle našich představ ujal Pavel Šnajdr. Vybrali jsme velice obezřetně hudbu. Společně s Bohdanem Zatovkaňukem, který se později ujme v technické kabině zvuku. Hru jsme vybavili celou řadou zvukových efektů, čehož se ujal Ivo Mejzr. Jemu případně povinnost osvětlovače při představeních. Vypracovat kostýmy bylo poměrně složité. S některými dostupnými věcmi si bezvadně poradily Jaroslavy Spejchalová a Trentchevová, s těmi náročnými jsme šli do Malabaru. A všechno to dovádění celkem dvaatřiceti lidí ve hře se šesti scénickými přestavbami a oponami případně inspicentce.“

Na zkouškách - první čtená byla koncem února, vládne skutečně nádherná atmosféra. Člověk si připadá jako v herecké škole. Ti, co momentálně nehrají, mají hlavy ponořeny do vlastních textů, ti, co jsou na improvizované scéně v hale kostela sv. Pavla v Torontě, jsou plně v zajetí režisérových pokynů. Přiznám se, že po dlouhé době pocituji nádhernou sounáležitost. Přihlízející sem tam prohodí slovo na adresu právě zkoušeného jen z pocitu nadšení a zainteresovanosti - jednoduše pomocí mu vyhledat ten správný výraz, intonaci, gesto, pohyb. A ze všeho nejvíce obdivuji Pavla. Ví, že by mnohdy nejraději vyskočil ze židle (nebo z vlastní kůže?) ve snaze nanovo ukázat, jak by „to mělo vypadat“, ale drží se - ví, že každý z obsazených si musí tu svou parketu ošlapat sám. Sám si musí najít výraz a gesto, sám si musí napsolouchat hlas svojí postavy a v něm najít ten nejméně falešný, nejméně nudný, prostě situaci ten nejvěrohodnější. K hlavním postavám patří kněžna, mlynář a Hanička. Mužskou roli ztělesňuje Pavel Novák, další dvě ženské Jana Fabiánová a Majka Fraňková. Je to pro ně těžké? Každý z nich má jinou hereckou zkušenost. Benjamínkem v této trojici je jednoznačně Pavel. Nicméně, nahlédneme do jejich myšlenek zhruba tři týdny před premiérou.

Jana Fabiánová: „Kněžnu jsem nikdy nehrála, i když se mi tato role vždycky líbila. Mám z ní strašnou trému, protože ji přede mnou hrály vynikající a slavné herečky. Bude těžké vstoupit do tak velkých bot. Jaká že je podle mě kněžna? V podstatě sympatická, i když díky prostředí, v němž vyrůstá, je ztuhlá a rozmazlená, ale v jádru je přístupná - zruší např. poddanství, je to pozitivní charakter. Jestli bych chtěla být kněžnou (smích a pohled do hvězda)? Ale jo, to by se mi líbilo. Bohužel jsem se jako kněžna nenarodila ani nevyrostla, takže si ji alespoň zahrám. A tréma? Vždycky ji mám a strašlivou. Jako herečka před diváky. Mám trému z pojetí této role. V případě kněžny vím, jak má postava vypadat a jak ji mám hrát, ale pořád ještě mám problém s textem. Jazyk je pro nás nepřírozený, role Kněžny obrovská a já mám tak málo času. Tato role má hned několik barev, nálady kněžny se mění. Pokud porovnávám velikosti rolí, které jsem doposud v ND hrála, tak tato se přibližuje ke hře *Rozladěné dueto*, anebo k charakteru Královny ve hře *Zdaleka ne tak ošklivá, jak se zdálo...*“

A ještě si Jana posteskla, že Kněžna měla přijít dříve, kdy by jí mladistvá koketérie nedělala žádné problémy - ale pokud si nebyla režisérka Dáša jistá s obsazením jiných rolí, pak mezi ty nezastupitelné patřila právě tato. Janina noblesnost a stále (ještě!) koketnost, s jakou si svou Kněžnu v sobě nese, i když se jí nenarodila, je v našem souboru jednoduše nenahraditelná.

Majka Fraňková: „Všechno to, co jsem dosud hrála, byly role od Haničky odlišné. Připomínám jen některé ze své minulosti v *Novém divadle* - třeba v *Našich furiitech*, *Divadelní komedii*, v *Zdaleka není tak ošklivá, jak se zdálo...* všechny ženské postavy byly z jiného těsta a také v jiném věku. Rozdílnost rolí je pro herce přímo fantastická příležitost k jeho růstu. Člověk si vyzkouší různé „části“ vlastní personality

MAJKA FRAŇKOVÁ

a pořád v sobě nachází něco nového. Nevěděla jsi, že to máš, a ejhle už je to tady. Moc mě to vnitřně obohacuje. Na zkouškách mi to ani nepřijde, ale když tam pak sedí divák, najednou se to v té virtualitě objeví. Vždycky jsem měla ráda dějiny, takže se mi líbí být pořád někde jinde a někdo jiný. Jestli mám trému? Když jsem byla mladší, tak strašlivou - tehdy mi kladla otázku - uhraješ to? Teď jsem si zvykla. Ne že bych ji neměla vůbec, ale má jinou kvalitu - budeš si všechno pamatovat? Ano, je pravda, že vedle *Nového divadla* mám ještě i jiné povinnosti, a také v divadlech: režírují ve škole *Colin MacDonald Community School* v Hamiltonu, kde máme tak tři představení ve školním roce, dále jsem angažovaná ve *Village Theatre Waterdown*, kde jedním vybírám hry pro celý program a jedním také režírují nebo hraji, a nakonec ještě hraji ve svém bydlišti v *Dundas Little Theatre*. Já prostě „furt hraju“, život je pro mě plný příběhů lidí, které na jevišti vyprávím.“

Hanička v *Lucerně* byla také jednou ze tří, od jejího obsazení režisérka nechtěla ustoupit ani o milimetr. Hanička je svou opravdovostí, temperamentem, vřelostí a vůbec pozitivní energií, kterou kolem sebe její představitelka vždycky - i v civilu - vyzařuje, nezastupitelná. A navíc umí i krásně zpívat a tancovat.

Pavel Novák: „V roli Mlynáře se cítím fajn. Ale mám na ní ještě dost práce. Mnoho věcí se musí dotáhnout. Je to pro mě velice zajímavé a ne snadné už proto, že roli přede mnou hráli na prknech Nového divadla dva dobří herci. Ví, záznamy o jejich výkonech neexistují, ale existují pamětníci. Když jsem hrál v *Balkónových příbězích*, tak jsem vystačil se svým civilním projevem, tady jsem ale v jiném století. Člověk musí hrát tak, jak to cítí, hrát sebe a věřit tomu, že se do toho dostane. Pak to přijde samo. Jestli mám trému? Mám taky trochu, ale jen před představením, jakmile se dostanu na prkna, tak už na trému nemám čas. Jo, Jirásky mám rád. *Lucernu* jsem viděl doma, četl knížku, ale je to dávno, jsem rád, že jsem dostal příležitost si v *Lucerně* zahrát.“

A ani se režisérce nedivím, že ani v tomto případě od své představy o obsazení role neustoupila. Pavel je totiž v roli Mlynáře skutečný, opravdový, zemitý, neohání se velkými gesty ani patetickými projevy. On skutečně tu lípu brání a skutečně tu svou Haničku miluje. Nevěříte mi?

„Úžasný jsou i vodníci - Pavel Král s Bohoušem Mácou, a Pepíček Čermák, který mě posiluje nejen tím, že nabídnutou postavu odehraje, ale především svým lidstvem, svou podporou. Moc mi pomáhá svým porozuměním,“ dodává Dáša Beláčiková. „Mám krásný pocit z našich společných schůzek. Připadám si jako v jedné velké rodině.“

Foto a text: Věra Kohoutová

NOVÉ DIVADLO V TORONTĚ VÁS ZVE
NA POHÁDKOVOU HRU
ALOISE JIRÁSKA

LUCERNA

Režie:
Dáša Beláčiková

PÁTEK 5. května 2006, 8 hod. SOBOTA 6. května 2006, 4 & 8 hod. NEDĚLE 7. května 2006, 4 hod.

Joseph Workman Auditorium, 1001 Queen Street West, Toronto

přes den (416) 363-7686 REZERVACE večer (416) 463-3182

1. duben

Co pamatuji nemám rád začátek dubna; dětství jsem prožíval s prarodiči, a ti mne počátkem dubna horlivě zaměstnávali pracemi na úklidu domku a zahrady, šrůtky uzeleného se krátily, kyselé zelí z bečky bylo nahořklé a nemohl jsem se dočkat Velikonoc, kdy jsem dostal nové jarní boty, košili a kabát zvaný jarník. Až v pubertě jsem objevil jarní radosti, romantiku ale o tom nechci mudrovat.

Dědeček nikdy neopomněl blázniviny na 1. apríla: Pozval dospělé na skleničku ostré a namísto samohonky jim nalil vodu. Připili si a dědeček zvolal „Apríl!“ Pak teprve nalil cosi s procentama. Jindy dědeček poslal vnuka na různé nemožné pochůzky, a když jsem se vrátil z obchodu bez *bindlochu*, dědeček zvolal apríl a vysvětlil mi, že *bindloch* je důlek pod stojkou v ostravských uhelných dolech.

Od dědečka jsem převzal aprílové popichování, každý rok něco vymyslím a moje rodina je v pozoru, aby se nedali napálit, podobně jako kdysi já. V aprílovém šprýmování je více škodolibosti, ale to patří k tomu prozluklému dubnu.

Před pár léty jsem přesvědčil našeho souseda, aby kolem osmé zabouchal na dveře a volal, že nám hoří střecha, a moji drazí vyběhli bosky do sněhu a já křičel: „Apríl!“

Jiný rok jsem přinesl ráno do baráku starou pneumatiku, že ji musíme zalepit a moji malí hoši se trápili jak to udělat 'na koleně', než jsem je vysvobodil aprílem.

Tento rok tu byla u nás na Apríla Petrova dívka Janice; Janice má ráda Evinu českou kuchyni, pravidelný čas večere v 6 hodin na chlup, a jako přídavek k našemu stolování zavedla hořící svíčku.

A právě ta hořící svíčka mi zapálila aprílový nápad: s předstíraným nadšením jsem u stolu vytáhnul prastarý los z Lotta a zvolal jsem: „Vyhráli jsme první cenu!“

Syn Petr, který od rána číhal na aprílovou léčku a já mu několikrát řekl, že přece už nejsme malí, natáhnul ruku: „Ukaž mi to!“

Podal jsem mu los přes plamen svíčky tak nedbale, že lístek vzplanul a proměnil se v popel před zděšenýma očima mé drahé rodiny.

Všichni začali ječet a brebentit, že ani neslyšeli moje „Apríl, apríl!“, ale nikdo mi neuvěřil, a když konečně uvěřili mému blekotavému vysvětlení, byli znechuceni nad takovým krutým a zlovolným aprílovým žertem, a nemluvil se mnou ani kocour.

Těsně po večeri Janice upadla na schodech, natloukla si koleno. Když jsem se optal Janice, zdali ten pád a napuchávající koleno byl její příspěvek k aprílovým legracím, k mému úžasu jsem byl obviněn, že jsem zavinil ten pád.

O půlnoci se změnil zimní čas na letní, a to prosím už není aprílový žert. Již delší dobu se ptám na rozmanitých místech a roztodivných lidí, proč se dvakrát ročně mění kosmický čas na lidský čas, a dosud, to zdůrazňuji, jsem nedostal odpověď. Oproti přihlouplému aprílovému šprýmování, je to tradice vskutku otravná. Spočítal jsem v této skromné domácnosti počet měřidel času a napočítal jsem jich třicet od nástěnných hodin přes náramkové a digitální hodinky až po ty ve spotřebičích. Já už nemám trpělivost, a hlavně důvod, ty časoměřiče předělávat. Ptám se, proč mám čtvery hodinky, když mám jedny v mobilním telefonu, který mi ukáže čas. Hodinkami na zápěstí telefonovat nemůžu.

V kdejakém časopise čtu jak se musíme učit novým věcem, ale nikdo ještě nenapsal, co se musíme odnaučit, abychom se z těch všech novot nepomátli.

Ross Firla - Sudbury

O sentimentu

Jak uvedeno ve Slovníku cizích slov redigovaném Lubomírem Klimešem, který jsem si v Praze koupil asi před šesti léty a navzdory tomu, že je z roku 1985, nahlížím do něj občas a nalézám v něm co hledám. Kupříkladu: sentiment je definován jako citlivost, citovost, senzitivita. A z toho odvozená sentimentalita...přílišné, nadměrné citové zaujetí, poddávání se citům, zvláště neživotnému (?) toužení, rozcitlivělost.

V té dnes již dlouhé době třiceti sedmi let co žiji, stejně jako moje žena a syn, na západě (Kanada a USA), nejednou jsem si význam tohoto slova připomněl. A dokonce s jistým požitkem. A to nejen v souvislosti k první nebo i dalším povícero kratičkým láskám. Tento druh sentimentu už nevnímám s dřívější intenzitou. Taková vzpomínka spíše mi připomíná něco, co propadlo se do nenávratna. Přesto však definice sentimentu připadá mi naprosto dokonalá.

Někdy ale žasnu nad tím, jak se projevuje, jak mne v tu či onu chvíli zmáhá a uvádí do zvláštního stavu, který možná řízní jedinci, ostří hoši, mohli by si vybrat jen jako zdroj svého pobavení.

Ale takové pomýšlení nemá nikterak vliv na moje pocity. Na můj vcelku kladný poměr k sentimentu. Je mnohem lepší a silnější než třeba můj vztah k jiným věcem. Ke krádeži, třeba. Snad proto, že ty mohou být jen zčásti osobní. Zatímco sentiment je osobní vždycky. Bývá někdy jako melodie, která zaznívá v uchu už dávno poté, co jsme jí naslouchali na koncertě.

Sentiment může uvést do blaženého stavu myslí, stejně jako připomenout chvíle a okamžiky, které nebyly právě nejpříjemnější. Ale jeho půvab je, dle mého názoru v tom, že se dostavuje

mnohdy nečekaně a překvapivě a že jeho vliv a účinek může být stejně příjemný, jako znepokojující, rozesmutňující. Pro mě je to ale většinou ta radostnější podoba. Tak jak to vyjadřují slova evergreenu *Sentimental Journey ...Gonna take a sentimental jourey, gonna set my heart at ease, gonna take a sentimental journey to renew old memories ...*

S věkem, jak se mi někdy zdá, nejpříjemnější vzpomínky sahají do nejvzdálenější minulosti. Ale nemusí to být jenom čas bezstarostného mládí. Pro mne a mou generaci nabízí se v tomto ohledu jedna výhoda: běsné světové události dostavily se v brzkém celkem věku (okupace) a další ve věku t.zv.studentském (totalita, procesy, temno... ty mne poznamenaly mne jen posunutím vyššího vzdělání o dva roky). Takže, mnohdy si říkám, že jsem se narodil v pravý čas.

Sentiment! Snad buržoazní přežitek, stav myslí vhodný pro dívky navštěvující taneční hodiny. Pro mne jsou to ale spíš ty Hrabalovy Taneční hodiny pro starší a pokročilé. Pro mne je sentiment příjemnější a lidštetší než realismus, realita. Ta bývá mnohdy velmi krutá. Naproti tomu sentiment je cukrátko, které si bereme, když nás na podzim začíná škrábat v krku. Alespoň tak jej vnímám. A nikomu stejný názor nevnučuji.

Jsem si vědom toho, jak cenné a omezené je místo na stránkách tohoto dobrého tisku. A končím tedy tuto kratičkou úvahu na téma fenoménu, který vůbec neodsuzuji, naopak. Konec konců, ani to všemocné, co nazývá se láska, neobejde se mnohdy od jisté dávky právě tohoto ... sentimentu ...

Vladimír Čícha-Vancouver

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

INSTALACE POTÁPĚJÍCÍ SE LODI
Z NEDÁVNÉ VÝSTAVY TRUESPECTRUMTDOT:
IMAGES AND ARMATURES V LOOP GALLERY, KTERÁ SE USKUTEČNILA
POD DOHLEDEM KURÁTORA OLIVERA GIRLINGA

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

SLOVAKOTOUR

JE ČAS ZAJISTIT SI LETNÍ LETENKY DO EVROPY!
ZAVOLEJTE SI O NEJLEPŠÍ CENY!

TIME TO BOOK YOUR SUMMER
HOLIDAY TO EUROPE
CALL FOR THE BEST PRICE.

ZAVOLEJTE SI O PODROBNOSTI O CENÁCH A JEDNOTLIVÝCH LETECH!

Ont. reg. # 1032252

E-mail: travel@slovakotour.com

644 Queen St. West, Toronto, Ont. M6J 1E4

Tel.: (416) 504-5657, (416) 504-9095,

(416) 504-7383, 1-800-477-3461

Fax: (416) 867-8657

Rent A Car in Vienna or in Budapest

Call: (905) 403-8083

or (416) 827-3515

e-mail: centraleuro@yahoo.com

web: www.centraleurorentacar.com

* Insurance & Tax included in price!

* Pick up at the airport

* Unlimited Km!

* Economy: \$249.-CAD/week

* Intermediate: \$289.-CAD/week

* Premium: \$429.-CAD/week

Kubo čeká na svoji kanadskou premiéru

Slovenská klasika v režii manželů Tóthových

Myšlenkou uvést slovenskou divadelní hru někde na torontské scéně se manželé Valika a Dušan Tóthovi zabývali velice dávno. Teď přišla ta chvíle a konečně mohli rozeslat pozvánky na první divadelní představení, kterým je dnes již klasická komedie Jozefa Hollého *Kubo*. V ní se na příběhu prostoduchého mládence komicko-kritickou formou setkáváme s vypočítavostí lidí, kteří dávají přednost majetku před životním štěstím, a s vesnickými praktikami z období začátku dvacátého století.

Dovolte mi malé věcné odbočení: Autor, evangelický kněz (1879 - 1912), i přes svůj krátký život napsal několik her, ale tato patří k jeho nejhranějším, nejnámějším a také nejoblíbenějším. Byla rovněž zfilmována v roce 1965 známým scénáristou a režisérem Martinem Tápákem, který ke spolupráci povolal řadu herců, dnes již patřících do legendy slovenského herectví - Jozefa Krónera, Evu Kristínovou, Jozefa Adamoviče, Júliusa Pántika, Emílii Vášaryovou a Vieru Strniskovou aj. Jen na okraj - právě bez tohoto filmu si prý dodnes na Slovensku neumějí představit začátek nového roku, jak jej všichni milují.

Divadelní kroužek nese název po Milanu Rastislavu Štefánikovi a na dráhu svojí existence se také za vydatné podpory Slovensko-kanadského spolku M.R. Štefánika a Evangelického sboru Sv. Lukáše v Torontě rozběhl. Když manželé Tóthovi náboremali zájemce o tuto dobrovolnou činnost, byli mile překvapeni, s jak živou odezvou se setkali. „Na všechny, na koho jsme se obrátili, nám vycházeli vstříc. Ať už se jednalo o sponzory, tak i o dělné ruce. Kupříkladu vyrobili scénu na zakázku by nás přišlo na tři tisíce dolarů. A my tady máme člověka, který nám ji udělá pro věc samotnou. Všichni se pustili do příprav s úžasnou vervou a entuziasmem. Návrh scény nám udělal Valerián Stražovec. A o honorář si neřekl. Ostatně, tohoto člověka bychom nikdy nemohli zaplatit.“ Proč?

Hned si na tuto otázku odpovíte. U tohoto umělce stojí zato se na chvíli zastavit. Zaslouhoval by si mnohem větší pozornost, ale dovolte mi o něm říci alespoň to nejzákladnější. Vystudoval fakultu architektury a stavebnictví SVŠT v Bratislavě, kde pak studia přerušil, aby pokračoval na Odboru scénického výtvarnictví VŠMU v Bratislavě. Ovšem po dvou letech se vrátil a získal titul inženýr-architekt. V roce 1968 emigroval do Kanady, kde působí dodnes. Byl spolupracovníkem zakládajícího týmu Československé televize

v Bratislavě, kde později působil jako hlavní architekt. Vždycky měl vztah ke slovenským tradicím, spolupracoval se souborem *Lúčnica*, navrhl renovaci amfiteátrů ve Východnej a Strážnici, nový pak v Detve, muzeum *Sluk* apod. V Kanadě pracoval v letech 1968-1977 jako výtvarník a architekt TV společnosti CBC. V roce 1977 založil při CBC Institut scénografie, jehož se stal ředitelem. V roce 1985 z něj odešel do penze a založil si vlastní společnost *Supervision Design Inc.*, která pracuje na vývoji a vizuálním konceptu televizi a filmové produkce. Funkci prezidenta tam vykonává dodnes. V Kanadě a USA navrhl nebo vypracoval scény do více než 50 divadelních her, více než 300 TV inscenací a 43 filmů. V roce 1988 zpracoval koncept zahajovacího a závěrečného ceremoniálu ZOH v Calgary. Na svém kontě má mj. ocenění CBC, třikrát nominaci a dvě ceny Emmy Award. Práce tohoto nesmírně talentovaného a všestranného architekta se nesoustřeďují jen do oblasti umění, ale můžeme se s ní setkat třeba v podobě komplexu obytných domů v Oshawě, libit se nám bude i *Shopping Plaza* v Pickeringu či mešita v Ottawě anebo dokonce i sportovní stadión v jihoafrickém Johannesburgu.

Scéna Valeriána Stražovce, který nyní žije ve Wassaga Beach a s nímž se konzultují věci na dálku anebo u něj doma, je podle názoru obou režisérů vymyšlena přímo geniálně - totiž jednoduše, aby se dala lehce ovládat a měnit prostory. „Konečně, celé filosofické pojetí naší práce vychází z toho, že jsme vesnický ochotnický soubor, který někde a někomu hraje divadlo. Děláme to pro radost a z lásky k této věci, takže i tak vedeme své herce a tanečníky,“ potvrzuje režisérská dvojice. A také taková atmosféra na zkouškách vládne. Každý ví, kde je jeho místo a co se od něj očekává, ať už je to oněch osmnáct herců se čtyřmi páry tanečniců na scéně či sedmáct dobrovolníků v případě technického zázemí. „Je přirozené, a s tím ochotnické divadlo

počítá, že každý v souboru má jiné schopnosti, takže se snažíme jich využít a na scéně či za ní rozvinout.“

Možná že pojem „hra s lidovými zvyky“ tak trochu nabádá k jistému zjednodušenému pohledu na tuto práci. Ale mohu jen potvrdit, že je to omyl. Režiséři i do budoucna chtějí pracovat jen a jen s originálními a původními slovenskými dramaty. A v nich uplatnit přirozeně slovenský naturel. A protože tato je národními a lidovými zvyky přímo protkána, kostýmy tvoří národní kroje, písně a k tomu je také přizpůsoben jazyk. Mohu se přiznat, že jsem většinu ze hřímání gazdy u Košářičky na zkoušce nerozuměla, ačkoliv se slovenštinou problémy nemívám. Režisérka se později doznamenala k tomu, že úmyslně ponechala místní názvosloví, aby tak odlišila starý jazyk od toho novějšího. Pokud se jedná o kroje - ty originálnější jsou ze soukromých sbírek a ochotně zapůjčené jedním slovenským souborem - budou zdobit herce jen při slavnostních chvílích svatby, zatímco ve „všedním dnu“ budou postavy oděny do stylizovaných. Ovšem hlavní představitelé příběhu - *rychtář Štefana Slovák, jeho žena Anna Marianny Supekové, bohatá vdova Košářička Soni Almanové, její dcera Anička Zuzany Matejkovičové, gazda Štefan Jozefa Jantošky, mládenec Palo Viktora Matejkoviče, Kubo Martina Dančovského, vesnická žebračka Evy Slatkovské, vdovec Lovecký Dušana Tótha či Jurko Petra Hamvaše* - tam jsme se zcela úmyslně soustředili na jednoduchost kostýmů, abychom divákovu pozornost netřístili, ale naopak soustředili ji jen na herecké výkony představitelů.

Živnou štávou každého představení je hudba, takže tady přirozeně vychází z národních tradic. „Jozef Chlebičan je chodící národopisnou hudební encyklopedií Slovenska. Zná snad všechno. Hraje na tahací harmoniku i s Petrem Kuricem, a zpívá s Gabrielou Wojcikovou. Vedle toho jej ještě uvidíme i ve hrané roli Kaprála. Když už jsme u těch jmen, pak si uvedme, že o kostýmy se stará Sylvie Galvánková, zvukové a světelné efekty mají na starosti Palo Gábor a Milo Kubík.

V souboru není mnoho lidí, kteří by kdy měli s divadlem něco společného, až na těch málo, co první zkušenosti získali v Novém divadle v Torontě anebo na večerech poezie. Většina přišla ale vybavená jen oním vzrušujícím pocitem dělat něco mimořádně nového. A tak se lidé liší nejen tvůrčími zkušenostmi, ale i těmi životními - starší jsou v národních zvycích „doma“, zatímco mladší se přizpůsobují a nechají se vést. „Ale všichni mají nadšení vytvořit dobrou hru“, kvituje s povděkem režijní tým.

Pokud vám, pamětníkům divadelních her *Nového divadla*, říká něco jméno Valika a Dušan Tóthovi (uměleckým jménem Duko Kasan), pak jen připomínám, že se zapsala v režijních pracích repertoáru *Nového divadla*. Kupř. Dušan Tóth byl podepsán pod režii Daňkovy hry *Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko* (1975), Čapkovy dramatu *Ze života hmyzu* (1978), Havlovy *Žebrácké opery* (1979), Škvoreckého hry *Bůh do domu* (1980), ve Stroupežnického české klasice *Naši furianti* (1984), v *Maryše bratří Mrštíkovičových* (1984), Hubačovy hry *Dům na nebesích* (1986) a věhlasných Čechovových povídek *Medvěd a Námluvy* (1991). A i když bylo uvedeno jméno jenom jednoho, v pozadí se vždycky pohybovala i jeho partnerka.

„Všechno, co jsme dělali, dělali jsme společně. Známe se už tak dlouho, že vzájemně o sobě víme, na co je kdo dobrý. Dušan si vzal na starosti velké scény a já dotahuji detaily,“ usmívá se Valika při otázce, jak si dělají režijní úkoly. A pokud se zdá být něco nejasného, rozporného, pak o tom hovoří

doma, na zkouškách prezentují jednotný názor. Rivalita v jejich práci místo nemá. Když s myšlenkou hrát divadlo nyní přišli, neměli problémy s počtem lidí: „Konečně, brali jsme každého, kdo se přihlásil. Až teprve nyní jsme už museli odříci. Příkladem nám byl v Kutné Hoře Áda Toman, kde jsme zhruba před pěti lety viděli jeho *Pygmalion*. Převzali jsme v tomto směru jeho filozofii. Podotkl tehdy, že

ZE ZKOUŠKY DIVADELNÍ HRY KUBO

na představení dovážejí jeho herce autobusy. To množné číslo ve mně probudilo otázku: nač autobusy? Řekl tehdy, že každého, kdo se přihlásil, nechal hrát. Takže jeho davové scény měly snad padesát komparsistů. Přihlásil se mu dokonce i člověk koktající s tím, že by si rád zahrál roli, v níž se mluví. No jo, ale koktáte, co s tím? - ptal se Áda. Vezmu si kurzy, naučím se mluvit, sliboval dotyčný, a také to dokázal,“ vypověděla Valika příběh ze setkání se zakladatelem a bývalým režisérem a hercem Nového divadla v Torontě Ádou Tomanem.

Proč přišel ke slovu slovenský divadelní kroužek „až“ nyní? K tomu přispělo několik okolností, ale tou hlavní byl fakt, že očekávání od nové vlny emigrantů po roce 1989 se nespínilo. Tehdy slovenská komunita předpokládala nejen příliv mladých lidí, ale zejména novodobé slovenské kultury. A postupně, jak uhasínala jedna aktivita za druhou, prohlubovala se dlouho nevyřešená potřeba „něco“ pořádného udělat. Něco, co stmelí citění Slováků, něco, kde se budou moci opět setkat s přirozenými projevy národního vědomí. Teď je to tady. A podle toho, jaká bude odezva od komunity, se bude plánovat dále. To nejbližší, co ji čeká, je projekt vytvořený z tvorby umělců židovského původu snad z celého světa, jehož naplnění se čeká na podzim.

Ale to až po čtyřech představeních komedie *Kubo*, která je dnes ve staré domovině zcela po právu uložena ve Zlatém fondu slovenského dramatu.

Text a foto Věra Kohoutová

Divadelní kroužek M. R. Štefánika uvede hru Kubo

12. května ve 20 hod.

13. května o 16 a 20 hod.

14. května v 16 hod.

**v Joe Workman Auditoriu
1001 Queen St. W., Toronto**

Informace-Brigita:

416/438-3046

Jarní a letní výprodej 2006 už od:

Praha - \$589.00 + \$155.00 tax

Bratislava - \$589.00 + \$219.00 tax

Košice - \$589.00 + \$229.00 tax

Viedeň - \$558.00 + \$150.00 tax

Paríž - \$598.00 + \$156.00 tax

Rím - \$658.00 + \$222.57 tax

Air Canada, Lufthansa, Austria Airlines, Czech Airlines, Alitalia, Air France
ont.reg.#2631380

NITRA TRAVEL

E-mail: nitratravel@yahoo.ca
(416) 504-3800 * 1-800-825-7577 * Fax: (416) 504-8186
662 Queen St. West, Toronto, Ontario M6J 1E5

A o jeho roucho metali los...

Od biblických časů, i před nimi, se lůza vrhala na majetek po popravených, odsouzených a mrtvých. Nadpis je citát z bible, kdy zbitého Krista přibila popravčí četa na kříž a rozdělila si jeho zakrvácený šat.

Zažili jsme podobnou éru nedávno, kdy se lidé, kteří se cítili pro své členství ve straně povýšení a beztrestní, vrhali na všechno co bylo zabaveno jejich bližním, když skončili na popravišti, ve vězení, v pracovním táboře nebo jako uprchlíci v cizině.

Zločinné komunistické zabavování majetku dnešní režim v Čechách schvaluje, jeho nejvyšší představitelé říkají, že supí, kteří se ho zmocňovali, jej kupovali „v dobré víře“ což ukazuje jejich nestoudnost. Rodinné domky, které pronásledovaní opustili se staly kořistí, o kterou se často poprala komunistická nomenklatura. Svůj domek nebo vilku dostalo zpět méně než jedno procento vězňů nebo uprchlíků.

Zákony, které restituci majetků upravovaly byly záměrně postaveny tak, aby se toho vrátilo co nejméně, což se také podařilo. První podmínka, dohodnout se po desetiletích s tím, který se majetku zmocnil je směšná a zlomyslná. Ani v jednom případě se nestalo, aby komunistický předseda, policajt nebo kádrovák dobrovolně vydal uloupený majetek původnímu majiteli. Další podmínka byla trvalý pobyt. Ta byla tak absurdní, že musela být později zrušena ale postkomunistický režim ji hájil s tím, že ten člověk, který seděl celou tu dobu doma, se bude o majetek lépe starat než nějaký uprchlík, který se možná vrátí, možná nevrátí..

Další podmínka, která dodnes zůstala, je snad nejnemravnější. Žadatel o navrácení majetku musel mít československé občanství k 31. říjnu 1991. To mělo za úkol vyřadit nejméně 30 procent lidí, kteří našli ochranu před pronásledováním v cizině, dostali tamní občanství a tím ztratili své původní československé. Ústavní soud zamítl ústavní stížnost na odstranění této podmínky v pokrouceném a hanebném rozhodnutí z června 1997 a lůza měla slogany jako: „Když odešli, ať tam zůstanou, Nechali nás tady a sami si jezdí v bourácích, Kde bychom na to měli vzít?“

Právě tato podmínka je naprosto nepřijatelná a nelegální, protože diskriminuje lidi podle toho jaké mají občanství. Je to zakázáno Mezinárodním paktem o občanských a politických právech.

Tento pakt podepsalo Československo už v roce 1975 a od té doby jej porušuje. Spojené národy, které jsou garanty tohoto paktu, vyzvaly několikrát Českou republiku, aby tuto podmínku odstranila, protože odporuje ratifikované mezinárodní smlouvě a tím porušuje českou ústavu i Listinu základních práv a svobod. Spojené národy mají na nesmyslnost této podmínky několik názorů. Říkají, že oběti komunistické zvlů se jsou rovny křivdou, která se jim stala. Říkají i, že je vinou státu, že lidé museli utíkat a nedává smysl, aby jim zato teď stát upíral práva. Nejpádňější je ovšem to, že stát porušuje úmluvu, kterou podepsal.

Výbor Spojených národů pro lidská práva projednává už několik let stížnosti našich lidí, kteří jsou touto diskriminací

Speciální nabídky

Web Fares

Nejnižší ceny letenek
navštivte naše webové stránky

New ON-LINE booking

www.czechairlines.com

<p>New York 1350 Avenue of the Americas, New York, NY 10019-4702</p> <p>(800) 223-2365 nyc@czechairlines.com</p>	<p>Toronto 401 Bay Street, Suite 1510, Toronto, Ontario M5H 2Y4</p> <p>(416) 363-3175 yto@czechairlines.com CALL CENTRE: 1-866-293-8702</p>	<p>Montreal 2020 Rue Universite, Ste. 2210, Montreal, Quebec H3A 2A5</p> <p>(514) 844-4200 ymq@czechairlines.com CALL CENTRE: 1-866-293-8702</p>
---	--	---

postížení, dává jim za pravdu a vyzývá Českou republiku, aby se s nimi vyrovnala. Zatím taková rozhodnutí nemají praktický účel, protože se Česko brání a dokonce i Ústavní soud prohlásil zákaz diskriminace za „jen deklaratorní“.

V těchto dnech probíhá reorganizace úřadu Vysokého komisaře pro lidská práva. Vysokou komisařkou pro lidská práva je Kanada Louise Arbour. Výbor bude nahrazen Radou, která bude zasedat celý rok a bude rozhodnutí vymáhat.

Česká koordinační kancelář pomůže zdarma každému, kdo se domáhá restitucí a ztratil během komunismu občanství, podat stížnost k Spojeným národům.

Czech Coordinating Office,
Jan Sammer, Secretary,
1103-100 Antibes Drive,
Toronto, ON, Canada N2R 3N1
tel. 416-665-7324.

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN 2006

Tábor se nachází 80 km na SV od Montrealu v lesích Laurentinského pohoří na pozemku velkém 9,2 ha, ke kterému ještě patří nádherná pláž na nedalekém jezeře Lafond. Letošní dětský tábor pro děti od 6 do 15 let bude mít zase jeden tří týdenní turnus, a to od 2. do 22. července. Cena pobytu za první dítě je 260\$/1 týden, 520\$/2 týdny a 695\$/3 týdny. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10 %. Minulý rok byl tábor zaplněn téměř na plnou kapacitu (66 dětí). Proto se přihlašte co nejdříve. Při platbě do 1. května 2006 se poskytuje sleva 5%. Sociálně slabé případy se řeší individuálně. Členové Asociace Hostýn mají ještě další slevu 25 \$ na první dítě. Je tedy vhodné se stát členem Asociace Hostýn. Členové mají také slevu při pobytu v chatičkách (6 \$/osobu na den a děti do 12 let zdarma). Přihláška a další informace jsou na internetu na adrese: www.hostyn.org . Můžete také kontaktovat Josefa Maxanta, Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, E-mail: health.vifad@sympatico.ca, nebo Vieru Šebenovou, Tel. 514-385-5153, E-mail: vseben@hotmail.com. Hledáme placené kuchařky a vedoucí k dětem, (či výměna za pobyt dětí). Vyplňte si žádost o práci, kterou si stáhnete z internetu, nebo nás kontaktujte Cena pobytu na táboře patří k nejlevnějším a program k nejkvalitnějším v Kanadě. Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky, ani slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky.

Gambrinus liga

25. kolo: Jablonec-Jihlava 0:0 (0:0) 3021, Sigma Olomouc-Sparta Praha 1:2 (1:0) 7037, Viktoria Plzeň-Slovan Liberec 1:1 (1:0) 4715, Tescoma Zlín-SIAD Most 1:1 (0:1) 2071, Marila Příbram-Mladá Boleslav 1:2 (1:0) 3272, Chmel Blšany-Baník Ostrava 1:1 (1:0) 1955, Teplice-Slovácko 0:0 (0:0) 4020,

26. kolo: SIAD Most-Mladá Boleslav 1:0 (0:0) 6910, Slovan Liberec-Marila Příbram 1:0 (1:0) 5770, Brno-Tescoma Zlín 1:1 (0:0) 3545, Sparta Praha-Jablonec 3:0 (2:0) 4851, Vysočina Jihlava-Viktoria Plzeň 2:0 (0:0) 1640, Slovácko-Slavia Praha 0:0 (0:0) 5123, Baník Ostrava-Teplice 0:0 (0:0) 5145, Chmel Blšany-Sigma Olomouc 0:2 (0:0) 1676.

27. kolo: Sigma Olomouc-Slovácko 1:1 (0:0) 3653, Slavia Praha-Slovan Liberec 1:3 (1:0) 4063, Viktoria Plzeň-Brno 2:1 (0:1) 3799, Tescoma Zlín-Vysočina Jihlava 1:1 (0:0) 1753, Marila Příbram-SIAD Most 1:0 (1:0) 1932, Teplice-Chmel Blšany 2:1 (1:1) 3670.

Slavia s Libercem opustila hřiště

"Mužstvo odešlo do kabin na protest proti vedení zápasu. Ale po zvážení možných následků jsme se rozhodli utkání dohrát," vysvětlil později tiskový mluvčí Alexandr Kliment. "Podáme oficiální protest." Stačilo jen několik okamžiků, aby se šlágr 27. kola nejvyšší domácí soutěže změnil v obrovskou ostudu. Slávisté se několikrát v krátkém sledu citili výroky sudího Jaroslava Járy poškození.

Tabulka

1. Liberec	27	16	9	2	39:17	57
2. Teplice	27	11	14	2	33:20	47
3. Boleslav	26	13	6	7	39:30	45
4. Slavia	26	11	9	6	43:32	42
5. Sparta	26	12	5	9	39:32	41
6. Olomouc	27	10	6	11	33:37	36
7. Zlín	27	8	10	9	24:28	34
8. Most	27	10	4	13	27:33	34
9. Příbram	27	8	9	10	34:31	33
10. Jablonec	26	9	6	11	31:35	33
11. Ostrava	25	7	9	9	22:25	30
12. Slovácko	27	6	11	10	24:28	29
13. Plzeň	27	6	10	11	27:34	28
14. Brno	25	5	12	8	25:27	27
15. Jihlava	27	5	11	11	17:29	26
16. Blšany	27	4	11	12	18:37	23

Slovenská Corgoň Liga

27. kolo: FC Nitra-Matador Púchov 1:1, Inter Bratislava-Artmedia 1:2, AS Trenčín-MFK Ružomberok 1:0, Banská Bystrica-FK ZTS Dubnica 2:3, Spartak Trnava-MŠK Žilina 2:1

28. kolo: AS Trenčín-Banská Bystrica 0:0, Inter Bratislava-MFK Ružomberok 0:1, FC Nitra-MŠK Žilina 2:2, FK ZTS Dubnica-Matador Púchov 0:1, Spartak Trnava-Artmedia 1:0

29. kolo: AS Trenčín-FK ZTS Dubnica 1:2, Banská Bystrica-Inter Bratislava 2:1, MFK Ružomberok-Spartak Trnava 2:1, Artmedia-FC Nitra 2:0, MŠK Žilina-Matador Púchov 3:1.

Tabulka

1. Artmedia	29	19	5	5	50:24	62
2. Ružomberok	29	20	1	8	44:23	61
3. Trnava	29	19	2	8	49:25	59
4. Žilina	29	14	4	11	52:36	46
5. Nitra	29	11	7	11	34:37	40
6. Trenčín	29	9	8	12	26:34	35
7. Dubnica	29	9	7	13	34:43	34
8. Bystrica	29	10	3	16	29:34	33
9. Inter	29	5	6	18	24:56	21
10. Púchov	29	5	5	19	23:53	20

Hokej

V Čechách Sparta na Slovensku Žilina

V pražském finále rozhodlo první utkání, kdy Sparta zvítězila po samostatných nájezdech 4:3. Ve zbývajících zápasech zvítězili domácí. Nejprve Slavia srovnala stav série vítězství 3:2, ale pak zvítězila Sparta dvakrát doma 2:1 v prodloužení a 3:2. Slavia sice dokázala vítězství 3:2 ještě jednou snížit, ale v šestém zápase prohrála na Spartě 0:3.

Žilina oslavovala prvý majsterský titul

BRATISLAVA - sme/sita-Hokejová Žilina včera oslavovala premiérový majsterský titul. Na zaplnenom námestí Andreja Hlinku sa oslavy začali krátko po 16.30 h. Pred naladených fanúšikov žilinských vlkov ako prvý predstúpil gólmán Miroslav Lipovský, ktorý zatancoval svoj obligatný tanec. Postupne sa k nemu v rukách so šampanským pridávali aj ďalší jeho spoluhráči, ktorí po skončení play off mohli konečne zhradiť tváre fúzy a brady. Gabriel Špilár sa predstavil s novým letným účesom. Viacerí z hráčov počastovali šampanským prvé rady fanúšikov, niektorí im ho hodili nedopité. Kapitán Žilinčanov Roman Kontšek

priniesol so sebou na tribúnu majsterský pohár. Za ovácií publika ho potom so svojimi spoluhráčmi dvíhol nad hlavu. Na tribúne boli aj lúčiáci sa tréneri Ján Šterbák a Anton Tomko, spolu s športovým manažérom klubu Jánom Nociarom a prezidentom MsHK i primátorom Žiliny Jánom Slotom. Hráči ho neskôr ďakovne osprchovali šampanským. Finálové zápasy: Poprad-Žilina 4:3, 2:3, 2:3, 3:2 po predl., 5:1, 1:2 po predl. a 1:4.

Mezinárodní hokej

ČR-Slovensko 2:1 a 2:2. V prvním utkání na Švédských hrách prohráli Češi se Švédskem 0:3.

popluje s Vámi

Nový Záběr Vás zve na 2. Benefiční Koncert s výjezdem na Ontario. Ve spolupráci s cestovní kanceláří Slovakotour, agenturou VIMAX Martina Rejzka a odborem kulturních a krajských vztahů MZV ČR na lodi Enterprise 2000.

Vystoupí tři hvězdy z České Republiky

VLADIMÍR MIŠÍK • RADIM HLADÍK • JAN HRUBÝ

26. května od 18 hodin

18.00 – 20.00 koktejl, večeře
20.00 – 21.00 vystoupení Muziky Na Rohu
21.00 výjezd na Ontario
21.00 – 23.30 koncert skupiny Vladimíra Mišíka
24.00 návrat do přístavu
24.00 – 02.00 tanec
TO VŠE ZA CENU VSTUPENKY K SEZENÍ \$75.00 (K STÁNÍ \$60.00)
Vstupenky jsou navíc slosovatelny. CENA: LETENKA DO PRAHY

Info a Rezervace:

PŘEDPRODEJ SLOVAKOTOUR

416-763-2627

Nový Záběr

Labutí píseň

Poslední utkání v Torontu v letošním ročníku NHL přineslo z torontské strany dobrý hokej a perfektní výkon Matse Sundina, který zaznamenal svou 30. a 31. branku. Přestože Maple Leafs v závěrečné fázi hráli perfektně, nakonec jim postup do Stanley Cupu unikl. V úterním utkání vedli Maple Leafs již v 28. minutě 5:0. Za tohoto stavu však povolili a dovolili soupeři třikrát skórovat. V dresu Penguins byl na ledě obránce Josef Melichar 18:57 min a útočník Tomáš Surový 9:21 min. Z českých hráčů se však nejvíce dařilo torontskému Tomáši Kaberlemu, který si připsal 58. asistenci. Po utkání jsme se ho zeptali několik otázek.

ABE: Skončila letošní sezón NHL; jak bys ji hodnotil?

TK: Nedopadlo to dobře. Nedostali jsme se do play-offs. Co se dá dělat. Kvůli tomu jsme tady všichni, abychom postoupili. To se letos neuskutečnilo. Ztratili jsme dva nebo tři body, které byly zapotřebí. Poslední měsíc jsme hráli dobře, ale bylo to trochu pozdě. Kdybychom takhle hráli celou sezónu, tak jsme neměli problém se do SC dostat. Od toho bude léto, abychom promysleli, co bylo špatné a aby se totéž nestalo příští rok a vyrazili jsme správnou cestou.

ABE: Kde byla chyba?

TK: To bychom rádi všichni věděli. Byly tam zbytečné chyby. Kolikrát jsme prohráli o gól, o dva. Musíme se na to zaměřit a promyslet to. Teď je zbytečné mluvit o tom, jestli tamhle ten zápas se dál vyhrát. Léto bude dlouhé a uvidíme.

ABE: Nelze se však dívat pouze na všechno záporně. Zaznamenal jsi také 58 asistencí, což je poměrně hodně...

TK: Nerad o sobě mluvím. Určitě to byla z hlediska kanadského bodování moje nejúspěšnější sezóna. Což jsem rád, ale tohle bych vyměnil za to kdybychom byli v play-offs. Je tady dobrá parta, ale určitě tu budou nějaké změny. Uvidíme, co se stane příští rok.

ABE: Jak na vás působila přestávka při OH?

TK: Každé mužstvo mělo nějaké hráče na olympiádě. Nám to spíš prospělo. První dva tři zápasy po olympiádě jsme nehráli dobře, ale pak jsme měli výsledky vysoko nad 50 procent. Kdybychom takhle hráli v první polovině, tak jsme neměli žádné problémy.

ABE: Nevadil trochu systém NHL, kdy byly třeba dva zápasy za sebou v Montrealu?

TK: Určitě to byla zatím nejnáročnější sezóna. Podle rozpisu, jsme hráli od olympiády, každý druhý den. Je to nápor na psychiku i na fyzickou, ale bylo to pro všechny stejné. Nemůžeme se na to vymlouvat.

ABE: Před tebou je MS. Nejsi unavený?

TK: To bych nemluvil pravdu, kdybych tvrdil, že nejsem. Do zápasu jsem dal všechno. Posledních dvacet až pětadvacet zápasů jsme bojovali o to, abychom se do SC dostali. Musím si napřed vyřídít pořádnou pojistku, kdyby se mi něco stalo. Když se tohle povede, tak bych určitě rád reprezentoval.

ABE: Přeji, aby MS bylo úspěšnější než tato sezóna.

Aleš Březina

Yorkdale Volkswagen

1950 Wilson Avenue
Weston, ON M9M 1B2

Drivers wanted!

Nový model GTI 2007
Model 2006 JETTA 2,5 L
Model 2006 JETTA 1,9 L
Model 2006 PASSAT 2,0 L
Model 2006 PASSAT 3,6 L
Všechny starší modely TDI
2002-2005 5,9 % úrok.
Všechny starší modely
benzin 3,9 %.

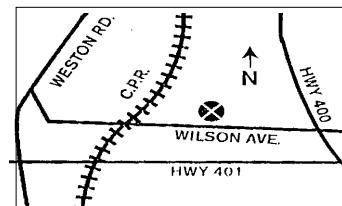

JIRÍ KAZDA

Sales and Leasing Consultant

Tel.: (416) 741-7480

Fax: (416) 741-7809

E-mail: j.kazda@yorkdalevw.ca
Website: www.yorkvolkswagen.com